

LASS - MEDDELANDE

Nr 2 1990

Åke Hellström 70 år

LASS-meddelande nummer 2 1990, utgivet juli 1990

Medlemstidning för Linköpings Allmänna Schacksällskap

Redaktion: Michael Carlsson, Storgården 48, 582 38 LINKÖPING, tel 013-17 79 24
Robert Ericsson, Åbylundsgatan 7, 582 36 LINKÖPING, tel 013-12 58 54
Per-Ove Jakobsson, Östgötag 40A, 582 32 LINKÖPING, tel 013-13 86 38
Bo Sjögren, Klockaregården 31, 582 38 LINKÖPING, tel 013-17 62 00

MAIL-adress: CAISSA::LASS
LASS Postgiro: 49 61 30-6
Spellokal: Torggatan 6, tel 013-10 43 50

Ordförande: Ingvar Carlsson, Allmogeatan 44, 583 30 LINKÖPING, tel 013-21 31 21
Sekreterare: Per-Ove Jakobsson, (se ovan)
Kassör: Michael Carlsson, (se ovan)
Ungdomskomite: Ingvar Carlsson, (se ovan)
Per Vernersson, Primulastigen 6, 582 59 LINKÖPING, tel 013-15 34 37

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Axel från Trollbo	sid 3
Den dåliga löparen	sid 7
LM 1990	sid 14
Skollag-SM 1990	sid 17
Kombinationer	sid 18
Östgöta-Cupen 1989	sid 19
Partier ³	sid 23
Problem	sid 31
Ungdomsschack	sid 32
Korrschack	sid 36
Notiser	sid 37
Allsvenskan 1989 - 90	sid 39
Nästa nummer / Lösningar till Åkes problem	sid 43
Rankingtal: 1 maj 1990	sid 44

Det finns flera anledningar till att detta nummer inte kom ut i avsedd tid. Vi kan ju alltid hänvisa till klassiker som semester, arbete, värmen, schack-SM och fotbolls-VM.

Som ni snart kommer att märka har vi ändrat en smula på layouten: En ny version av programvaran tillåter större rubriker, men i gengäld försvann vårt fina schack-tecken!

Innehållsmässigt har vi den här gången (minst) två odödliga artiklar: Pavels klassiska *Den dåliga löparen* och Börjes nyskrivna hyllning *Axel från Trollbo*. Glad läsning!

Axel från Trollbo

Börje Pettersson

När Åke Hellström nyligen firade sitt 70:e jubileum, uppmärksammades detta av åtskilliga av LASS medlemmar, liksom av många utanför klubben.

Antalet bevis på uppskattning av en god kamrat och vapenbroder var stort, men vi som haft nöjet och förmånen att känna Åke under ett par decennier nu, är inte förvånade. För de som inte varit lika privilegierade, framför allt de yngre i vår klubb, följer här en kort levnadsbeskrivning och en (tyvärr) alltför summarisk presentation av Åke som människa, schackspelare och problemkompositör.

Axel Åke Hellström såg dagens ljus i Trollbo i Långshyttan, Dalarna. När skolan var avklarad var det naturligt att ta jobb på bruket, där han hade olika sysslor under några års tid fram till militärtjänsten. Det var allt från springpojksjobb på kontoret till att bli smedhalva och småningom utlärdd smed.

Första riktiga bekantskapen med schack kom i 13-årsåldern, då pappan lärde honom spelets regler. Hos en faster fanns några ex av tidningen Allers, och Åke började med att lösa de problem som där fanns publicerade i varje nummer. Därmed tändes lusten att skapa själv och ett par egna tvådragare tillverkades. Dessa skickades till Avesta-Posten där Åkes

namne, den legendariske problemisten Axel Åkerblom, var redaktör.

Det blev en halv sida med diagram i tidningen och sådant sporrade naturligtvis. Samarbetet fortsatte, ibland fick Åke lösa 'egna' problem som Åkerblom "fixade till" och publicerade i Åkes namn! Det hände också vid något tillfälle att adepten bidrog med en idé som redaktören utvecklade till ett eget originalproblem.

Åke vill gärna framhålla Axel Åkerbloms betydelse som förebild och tackar honom för sitt ökade intresse för problemkonsten.

Det praktiska spelet intresserade också, Åke var med och vann bl a två lag-DM för Långshyttan. På den här tiden läste han t o m lite teori, och spelade som junior jämmt med Buskenström m fl. Långshyttan hade en stark klubb. Åke berättar om hur landslagsspelaren Martin Johansson kom från Hedemora för att spela träningspartier som förberedelse inför ett särspel om SM-titeln. Han förlorade mot både Berndt Wihlborg och Gustav Grahnlund, men vann enligt Åke särspelet! (Det är möjligt att Martin var uppe i flera särspel om titeln, skrivaren av dessa rader har stora brister i sitt vetande. Särspelet 1960 emellan M. J., Zandor Nilsson och Erik Lundin vanns emellertid av en 'släkting' till skrivaren, nämligen skri-

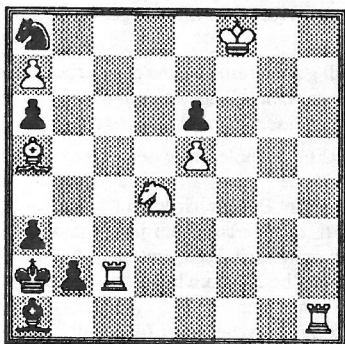
varens fars systers före detta mans bror — Erik Lundin! 'Vi' ber om tillgift för denna utsvävning.)

Åke är en mycket god berättare och otaliga är de historier jag avnjutit i hans hem om originella schackprofiler, om pokerspelare bland stubbar och stenar på "Långasberget" (med länsman smygande i buskarna), för att nu inte nämna hans lumparhistorier ...! Att han dessutom tillagar det godaste kok-kaffe man kan få, gör inte saken sämre.

Om Åkerblom berättar han en belysande episod: Vid en internationell pristävling 1950 fick Åke ett hedersomnämmande för en studie han gjort. Då han besökte Åkerblom i dennes hem och visade studien, som innehöll ett komplicerat linjespel, dök denne blixtnabbt in i sin väldiga bokhylla, tog direkt en bok bland alla hyllmeter av problemlitteratur, bladdrade ett par gånger med tummen och pekade: "Samma idé, men Din är bättre!"

Militärtjänsten kom med allt vad den innebar av sorger och tokerier! Åke berättar om hur man strax före muck kallades till uppställning. Befälet meddelade kort att tjänstgöringen var förlängd med ett halvår! Det var krigsår ...

Följande 5-dragare är från den här tiden (troligen 1941), komponerat 'på luckan':

Matt i 5 drag

Väl hemkommen fortsatte Åke att arbeta på bruket och även på ett sågverk med en del mekaniska jobb. Då inträffade en avgörande vändpunkt i hans liv. Liksom många olycksbröder vid den här tiden drabbades Åke av po-

lio. Bägge benen var angripna och en tid satt han rent av i rullstol. Ett grymt öde för en grabb på lite över 20, van att springa och att spela boll.

Efter några 3-månaders perioder på kurorter kunde han gå med hjälp av två käppar och började fundera över framtiden. Han provade som urmakare, men trivdes inte särskilt bra. Då hade han turen att få praktik på ett tandteknikerlaboratorium i Långshyttan.

Småningom kom han så in på tandteknikerskolan i Stockholm i hård konkurrens. Han fick bostad i rummet under Strindbergs i "Blå tornet"!

Studierna gick bra tills nästa käpp i hjulet kom i form av en blindtarmsinflammation, som så när kostat honom livet. Om det berodde på blindtarmen, eller på det faktum att han blev rumskamrat på lasarettet med en mörk och knäpptyst karl, vet jag inte. Denne visade sig i varje fall senare ha varit 'höger hand' till ledaren av den så beryktade Sala-ligan!

Efter att ha tillfrisknat och kompletterat sina studier, arbetade Åke på olika platser ett antal år, bl a i Arvika, där han 1959 delade Arvikamästerskapet med Axel Bergström.

Åke hade även ett stort intresse för musik, det var jazz som gällde och kontrabas för Åkes del. Han reste runt på olika spelningar, träffade en vacker norska, med vilken han fick en likaledes mycket vacker dotter.

Efter Arvika styrdes färden mot Åby utanför Norrköping. Åke stegade in på 08's lokal på Sandgatan 10, tog del i en träningsturnering, gick på hårt och åsamkades 7 nollor! Inga större förhoppningar ställdes på honom, men Åke revanscherade sig omedelbart med att vinna en blixturnering efter skiljespel med Stylander.

"Dalmasen är kanske inte så dålig ändå?" resonerade Becka Flisberg och de andra. Åke gick in på sista bordet i laget. Han var med och vann DM 1960, där man slog LASS i finalen! En halv poängs förlust och bäste poängplockare för laget blev facit.

Åke utvecklades till en utpräglad lagspelare, i individuella sammanhang saknar han däremot allt som oftast ambitionen att vinna. Åtskilliga är de gånger Åke gruvat sig för att spela på vinst mot någon trevlig bekant, eller

någon förhoppningsfull junior som just bjudit remi i lite sämre ställning.

1965 var det dags för Linköping, han fortsatte att spela för Ö8, men tog efter ett par år steget fullt ut och blev lagspelare för LASS. Naturligtvis blev han återigen bäste poängplockare. Snabbschacks-DM 1974 måste något ha inträffat som fick Åke att visa lejonklorna. Han vann (på 5p av 6) före ett helt koppel av bra spelare, trots förlust i sista ronden mot Rolf Isaksson som kom på samma poäng, men fick sämre kvalitetspoäng. I det slagna fältet återfanns Ingemar Schütz 4.5, Lenny Johansson 4.5, Henryk Dolata 4, Lihmo Ringqvist, Pavel Lacko och Börje Lindberg 3.5 samt Peter Lord, Tage Frithiofson, Torvald Larsson, Bengt Hammar och Lennart Johansson (alla 3 p). Det spelades 20-minuterspartier, men någon yttrade: "Den där dj-la Hellström spelar ju 5-minuters!".

Vid sidan av sin problemistproduktion har Åke gjort många fina partier, tyvärr har självkritiken varit väl högt ställd och ett fåtal är bevarade. Följande parti spelades under SM i Motala -76 i Klass I. Partiet är långtifrån felfritt från någondera part, men intressant ändå! Åkes motståndare blev därefter europamästare för juniorer, och även svensk mästare.

Det smärtar fortfarande Åke att han fördärvade sin motståndares möjligheter att vinna gruppen och avancera till mästarlassen.

Åke Hellström – Ralf Åkesson

1. e4 e6 2. d4 Sf6 3. Sc3 Lb4 4. a3 Lxc3 5. bxc3 d6 6. De2 Sbd7 7. e3 e5 8. Ld3 0-0

9. Se2 Te8 10. f4 De7 11. Sg3!? exd4 12. cxd4 Sxe4 13. 0-0 Sxg3

Ett alternativ var återtaget 13. – Sef6. Vit har nog kompensation för bonden med det friare spelet samt lovande löpardiagonaler. 13. – Sdf6 däremot, besvaras med 14. Te1. Nu blir h-linjen farlig.

14. hxg3 Sf6 15. Ld2 Ld7 16. f5 h6?

Blir ett tacksamt angreppsobjekt för vit och från nu finns troligen ingen räddning. Men var kom egentligen svart fel från början?

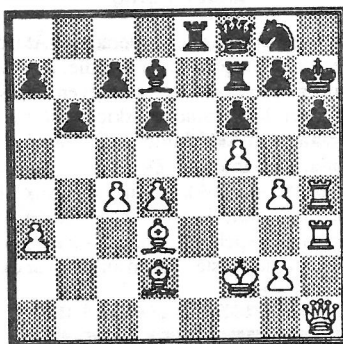
17. Tf3(?) Df8 18. Tf4

Likt Petrosjan erkänner vit genast sitt misstag — om än ett tämligen betydelselöst sådant.

18. – Kh8 19. Tf4 Sg8 20. Th1 f6 21. Tfh4 Te7 22. De1 Tae8 g4 Tf7 24. T1h3 b6

Svart hade nog gärna gett bort några bönder bara han kunnat åstadkomma ett aktivt motspel. Nu kan han bara hoppas på felsepel av vit i den gemensamma tidsnöden.

25. Dh1 Kh7

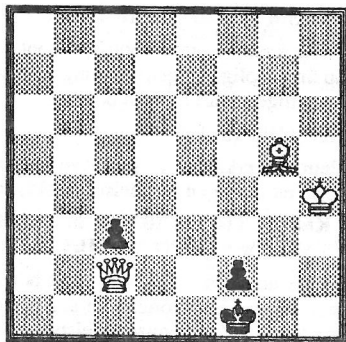

26. Lxh6! gxh6 27. g5 fxg5 28. f6+ Kh8 29. Txh6+ Sxh6 30. Txh6+ Dxh6 31. Dxh6+ Kg8 32. Dxc5+ Kf8 33. Dh6+ Kg8 34. Dg6+ Kf8 35. Dh6+ Kg8 36. Dg5+ Kf8 37. Lg6 La4 38. Lxf7+ Kxf7 39. Dg7+ Ke6 40. f7 1-0

Som lagspelare har Åke fortsatt att fira triumfer. Så sent som sistlidna säsongen tappade han endast tre halvpoäng på 7 seriematcher, därtill en remi i cupen mot Motala, men vinst i stadsmatchen mot Norrköping!

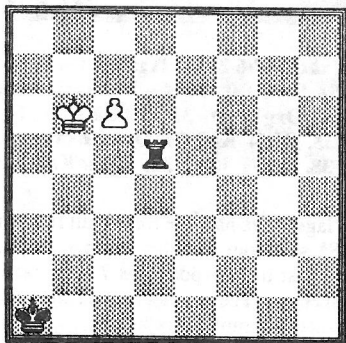
Som problemist är Åke internationellt känd, han har säkert gjort över 200 problem och

studier (de flesta miniatyrer — högst 7 pjäser). I SM-bullettinen från Uppsala -85 (där Ralf vann!) hittar vi, förutom Ralfs namn, även Åkes. Följande enkla men ändå knepiga 3-dragare satte myror i huvudet i o m på elit-spelarna (Schüssler löste den först).

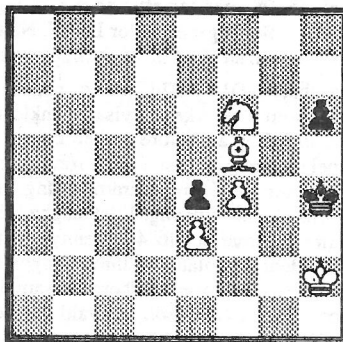
Matt i 3 drag

Några år innan han var etablerad satt Åke och funderade på att göra en remistudie. Upptäckte en del finesser och vips blev det en vinststudie av det hela. Studien skickades till en pristävling och Åke skulle utan vidare ha fått 1:a pris, om inte ...! Det fanns alltså en föregångare, vilket Åke, som hade mycket lite problemlitteratur, inte hade en aning om! Saavedras slutspel från 1895 tillhör klassikerna inom studiekonsten. Synd att Åke var ca 50 år för sent ute!

Vilt drar och vinner

Här är en fin 4-dragare från år 1939 (publicerad i 08's tidning "Schackglimten i början av 60-talet):

Matt i 4 drag

Det finns flera intressanta episoder från Åkes problemistbana. 1949 hade han ett problem i TFS som aldrig fick någon lösning publicerad! 35 år senare får Allan Werle, via omvägar, en förfrågan från en förtvivlad problemlösare om Åkes problem. Förmodligen fick han själv sitta ned för att lösa den, lösningen publicerades dock i TFS 1984!

Vid ett annat tillfälle (1948) hade Åke gjort ett par problem till en pristävling för Dala-demokraten. Det ena var en 3-dragare som inleddes med 1. axb6 e.p.! Redaktören hade ett fasligt bekymmer med att freda sig från lösare som "stormskälde" över det 'olösliga' problemet! (Många läsare kände givetvis överhuvudtaget inte till enpassant-slaget.)

Åke Hellström är en fin och anspråkslös människa. Endast då och då har han ökat på vårt innehav av de grå hårstråna. Det har väl hänt att han försvunnit spårlöst när vi gemensamt varit på väg till någon lagmatch (på jakt efter snus förstas!), eller att han hittat något ofattbart försvar just när man trott segern vara klar, men för övrigt finns ingenting negativt att säga om hans person. Han tillhör det fåtal man utan risk kan ge ett förtroende, och hans uppträdande har aldrig gjort mig besviken.

Den dåliga löparen

Pavel Lacko

I vår nyligen startade serie med klassiska artiklar ur gångna LASSmeddelanden presenterar vi den här gången den mest klassiska av dem alla. Den skrevs redan 1978 och var, kan man kanske säga, startskottet för Pavels klättring från en plats i den anonyma massan runt 2000 till en plats i Sverige-eliten.

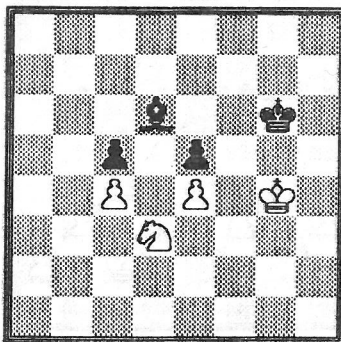
Trots ett litet tekniskt missöde i det första exemplet har vi valt att låta artikeln förbli i originalskick. Pavel har i stället lovat att återkomma med en ny artikel i samma ämne i nästa nummer av LASSmeddelande!

Skälet till att jag har skrivit den här artikeln är att jag lagt märke till att det finns många, även för övrigt skickliga spelare, som inte har riktigt klart för sig vad en dålig löpare egentligen är och vilken nackdel det innebär att ha den i många slutspel. Jag har försökt att göra det hela tydligt med hjälp av många diagram och jag hoppas att många får nöje och lärdom av det följande. Nu till verket!

Definition

Man har en dålig löpare om ens bönder är blockerade på fält av samma färg som löparen.

Ett klassiskt exempel

Vit vid draget

I diagramställningen vinner vit t ex på följande sätt:

1. Se1

Om svart är vid draget, måste han vika med kungen och det går ännu snabbare.

1. - Lc7

Man kan pröva andra drag för svart men snart märker man att det inte påverkar principen för hur vit tränger in i svarts ställning.

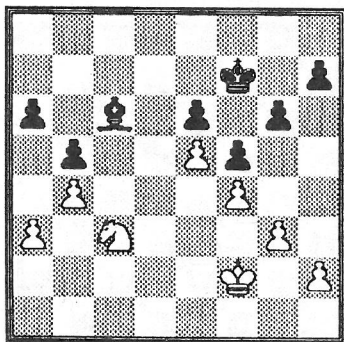
2. Sf3 Ld6 3. Sh4+ Kf6 4. Kh5 Lc7 5. Sf3 La5 6. Sh2 Lc3 7. Sg4+ Ke6 8. Kg6 Ld4 9. Sf6 Lc3 10. Sh7 Ld4 11. Sg5+ Kd6 12. Kf5 Lc3 13. Sf7+ Kc6 14. Ke6 Lb2 15. Sxe5 osv

Det är frapperande hur hjälplös svart är. Men hur kan det komma sig att vit så lätt vinner den skenbart jämna ställningen? Låt oss analysera orsakerna:

- Löparens rörelsefrihet begränsas av de egna bönderna.
- Den kan inte angripa motståndarens bönder eftersom de står på motsatt färg och den är alltså dömd att vara en passiv försvarspjä.
- Viktiga fält och fältkomplex framför och bredvid de egna bönderna blir svaga.

Sammanfattningsvis är alltså den dåliga löparens kännetecken: Orörlighet, Passivitet och Fältsvagheter.

För att ytterligare klargöra detta tar vi en titt på följande diagram:

Vit vid draget

Svart har en dålig löpare och vit vinner ganska lätt:

1. Ke3 Ke7 2. Kd4 Kd7 3. Kc5 Kc7 4. Se2

efter att ha tagit kontroll över c5 tänker vit rycka fram med bönderna för att skapa svagheter i svarts ställning.

4. - Lf3 5. Sd4 Ld5 6. h3 h6

6. - h5? 7. h4 La2 8. Sc6 och vinner

7. g4 La2

7. - fxg4 8. hxg4 h5 9. f5!

8. gxf5 gxf5 9. Sf3 Ld5

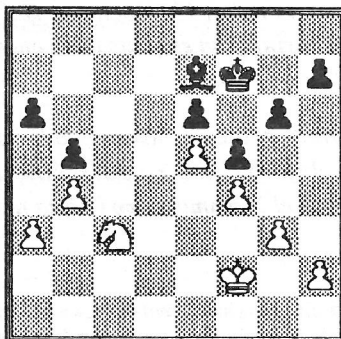
9. - Lc4? 10. a4

10. Sh4 Lb3 11. Sg6 La2 12. h4 Lb3 13. Sh8 La2 14. Sf7 h5 15. Sd6 Lb3

15. - Ld5? 16. Sxf5!

16. Se8+ Kd8 17. Sg7 och vit vinner

Låt oss nu utgå från samma ställning men göra en liten scenförändring. I stället för "pjäsen" på c6 får svart ha en god löpare på e7.

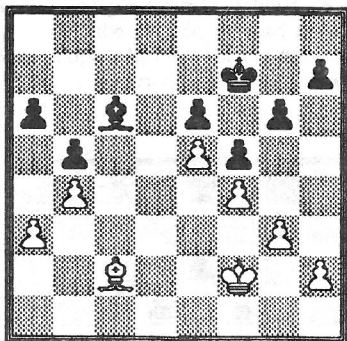
Vit vid draget

Man ser direkt att hela ställningsbilden är förändrad. Svarts svagheter på de mörka fälten är försvunna (vit kommer t ex inte åt c5) och vits bondekedja är sårbar. Om vit spelar aktivt med 1. Se2 Ld8 2. Sd4 Lb6 Ke3 Ke7 Kd3 och trycker på e6-bonden, så är ställningen remi. Men om vit tar det lugnt och inte ser upp kan det gå så här:

1. Ke3 Ke8 2. Kd4 Kd7 3. Sa2 a5! 4. Kd3 Kc6 5. Kd4 Kb6 6. Kd3 g5! 7. Kd4 g4! 8. Ke3 h5 9. Kd4 h4 10. Kd3 h3 11. Kd4 Ka6 12. Kc3 Ld8 13. Sc1 Lb6 14. Se2 Lf2 15. Kb3 Le1 16. bxa5 Kxa5 17. Kb2 Kb6 18. Kb3

Kc5 19. Kc2 Kc4 20. Kd1 Lf2 21. Kc2 Lc5 22. Kb2 Kd3 och vit vinner.

Men hur går det, tro, om vi än en gång går tillbaka till den ursprungliga diagramställningen med Lc6 och istället för springaren låter vit ha en löpare på c2.

Vit vid draget

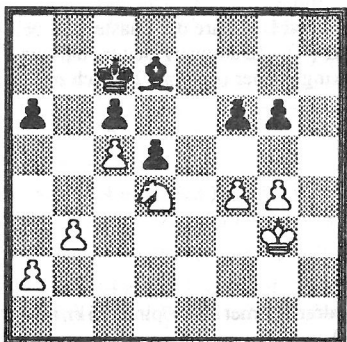
Jodå, det kan bara gå på ett sätt. Den goda bonden (citat en klubbmedlem) på c6 förnekar sig inte.

1. Ke3 Ke7 2. Kd4 Kd7 3. Kc5 Kc7 4. Lb3 Ld7 5. h3 Lc8

5. – h6 6. g4 fxg4 7. hxg4 h5 8. gxh5 gxh5 9. f5 exf5 10. Lf7 h4 11. e6 eller **5. – h5 6. h4 Lc8 7. a4** och vit vinner.

6. a4! bxa4 7. Lxa4 Lb7 8. Le8 Lg2 9. h4 Lf3 10. Lf7 Ld5 11. Lg8 h6 12. Lf7 och vit vinner

Med utgångspunkt från detta är det inte alltför svårt att se hur vit bör spela i nästa ställning:

Vit vid draget

Trots att svart har en garderad fribonde vinner vit tack vare att han kan blockera svarts kungsflygelbönder på ljusa fält. Alltså

1. g5!

och nu har svart två möjligheter:

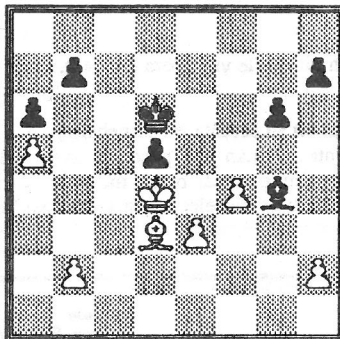
A) 1. – fxg5 2. fxg5 Lc8 3. Kf4 a5 4. Ke5 Lg4

4. – La6 5. Kf6 Ld3 6. Ke7 och **7. Se6+**

5. Kf6 Lh5 6. Ke7 Lg4 7. a3! Ld1 8. Se6+ Kb7 9. Kd6 Lxb3 10. Sd8+ Kc8 11. Sxc6 a4 12. Se7+ osv

B) 1. – f5 2. Sf3 Le8 3. Se5 Kd8 4. Kf3 Ke7 5. Ke3 Ke6 6. Kd4 Ke7 7. Sd3 Ke6 8. Sb4 a5 9. Sd3 Ld7 10. a4 Le8 11. b4 axb4 12. Sxb4 och den vita fribonden på a-linjen avgör.

En övningsuppgift

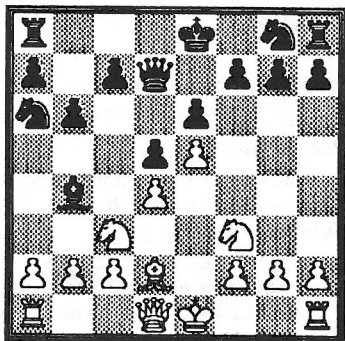
Innan vi går vidare kan det vara lämpligt att presentera en liten övningsuppgift. Tips: Vit angriper de många svaga svarta bönderna och arbetar med dragtvång. Efter max 18 drag är allting klart.

Den dåliga löparen i spelöppningen

Skratta inte! Redan i spelöppningen kan det vara bra att tänka på slutspelet. I själva verket finns det rätt många varianter som går ut på att ge motståndaren en dålig löpare. Exempel: I franskt råkar man som svart ofta ut för en dålig ljusfältslöpare. Därför har sluga svartspelare funderat ut varianter som den följande:

1. e4 e6 2. d4 d5 3. Sc3 Lb4 4. e5 b6 5. Sf3 Dd7 6. Ld2 La6 7. Lxa6 Sxa6

Så där ja. Svart har blivit av med en tung börda...

Mecking – Andersson
Wijk an Zee 1978

8. Se2

... och vit skulle vilja göra likadant, men

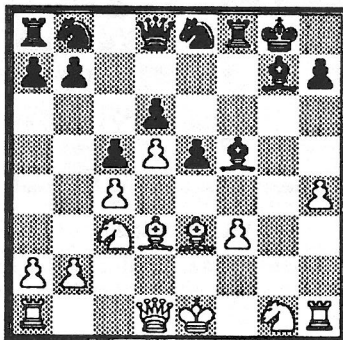
8. – Lf8!

tvingar vit att behålla sitt sorgebarn på d2. Jag tror inte att man kan påstå att svart i diagramställningen står bättre men på sikt och framförallt i slutspelet börjar vits svaga ljusa

fält märkas. Ulf Andersson vann partiet som i sin helhet finns i Schacknytt 2/78.

De som spelar kungsindiskt med e7–e5 bör vara medveten om att g7-löparen i grunden är dålig. Detta problem kan lösas på två sätt. Antingen aktiverar man den genom att skjuta fram e5-bonden. Om detta lyckas kan man ofta offra både en och två bönder eftersom löparen blir mycket stark på diagonalen. Det andra sättet är att byta bort den.

Ett par exempel:

Enköping

10–11–12 augusti

Augustiturneringen i Enköping har lockat ett ökande antal LASSare de senaste åren och vi tänkte åka dit även i år. Tävlningen går över tre dagar (10–12 augusti) med tre halvtimmepartier första dagen (start kl 19.00) och två (ranking)partier (40 drag/2 h, och resten på en halvtimme) de övriga dagarna.

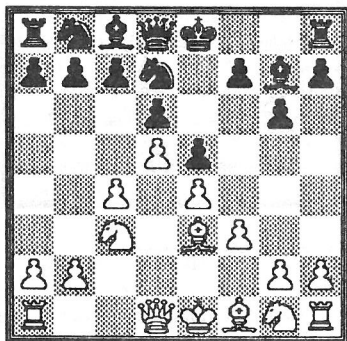
- Anm. avg: 150 kr
- Spelplats: Västerledsskolan
- Sista anm.: 10 aug, kl 18.45
- Priser: 3000 kr i förstapris
Ratingpriser i minst 6 grupper.
- Postgiro: 17 59 30 – 7

Vi har preliminärbokat ca 10 bäddar i två stugor på vandrarhemmet i Enköping (96 kr/natt). Är Du intresserad, kontakta Bo Sjögren, tel 17 62 00

Här vore t ex 12. – Lxd3 ett svårt misstag. Vit skulle bli av med sin dåliga löpare och få kontroll över fältet e4 för all framtid. I stället spelar man 12. – e4! med komplicerat spel.

Det finns i de kungsindiska varianterna många exempel på att svart får bra spel genom att byta bort mörkfältslöparen men det mest originella jag sett i den vägen är i följande ställning som uppstår efter

1. d4 Sf6 2. c4 g6 3. Sc3 Lg7 4. e4 d6 5. f3 e5
6. d5 Sfd7 7. Le3

Svart spelar

7. – Lh6!

En mycket originell manöver 8. Lxh6 Dh4+ ger svart bra spel liksom 8. Lf2 varefter den "dåliga" löparen vore så aktiv att den knappast förtjänade sitt namn. Det är ju långt till slutspelet. I partiet hände

8. Dd2 Lxe3 9. Dxe3 a5 10. Ld3 Sa6

och svarts fullständiga behärskning av de mörka fälten fällde till slut utslaget.

I Nimzoindiskt och Bogoindiskt finns det många varianter som bygger på att svart byter bort sin mörka löpare och ställer centrumbönderna på e5, d6 och ev c5. Så t ex Nimzowitschs gamla variant

1. d4 Sf6 2. c4 e6 3. Sc3 Lb4 4. e3 c5 5. Ld3 Sc6 6. Sf3 Lxc3!? 7. bxc3 d6 8. e4 e5

Alla minns väl Spasskij – Fischer? Eller

1. d4 Sf6 2. c4 e6 3. Sf3 Lb4+ 4. Ld2 De7 5. g3 Sc6 6. Lg2 Lxd2+ 7. Sxd2 d6 8. 0-0 a5 9. e4 e5

Petrosjan brukar vinna som svart.

Den dåliga löparen och en mästare

Nedanstående parti är bland det allra bästa jag någonsin sett. Lägg märke till hur chanslös svart är hela senare delen av partiet på grund av vits totala dominans av de mörka fälten. Och en sån stackare som svarts ljusa löpare har man sällan sett maken till.

Schlechter – John
Barmen 1905

1. d4 d5 2. c4 e6 3. Sc3 f5(?) 4. Sf3 c6 5. Lf4 Ld6 6. e3! Sf6 7. Ld3 Dc7 8. g3 0-0 9. 0-0 Se4 10. Db3 Kh8 11. Tac1 Lxf4

Vit står redan klart bättre. Det hotade dubbelt slag på d5.

12. exf4 Df7(?) 13. Se5 De7 14. Lxe4 fxe4 15. f3 exf3 16. Tce1

Hotar återigen dubbelt slag på d5.

16. – Dc7 17. Da3

För att besvara 17. – Sd7 med 18. De7

17. – Kg8 18. Txf3 Sa6 19. b3 Dd8

Svart manövrerar så gott han kan för att åtminstone få ut sina pjäser. Någon vettig plan har han inte.

20. c5! Sc7 21. Db2 Ld7 22. Sc2 De7 23. Tef1 Tae8 24. g4! Lc8

Vilket liv att vara en sådan löpare...

25. Th3 g6 26. b4 Df6 27. Thf3 Te7

Svart måste förhålla sig passiv. 27. – g5 28. fxg5 Dxg5 29. Txf8+ Txf8 30. Txf8+ Kxf8 31. Df2+ leder till matt eller damförlust.

28. a4 a6

Nu ska den vita hästen till h6

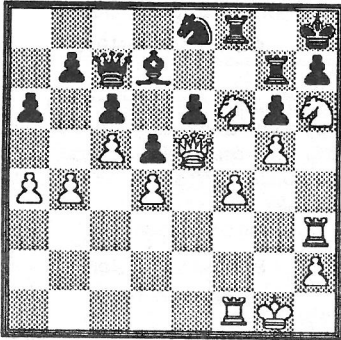
29. Sd1 Tg7 30. Se3 De7

Om 30. – h6 så 31. g5 hxg5 32. S3g4 De7 33. Sh6+ Kh8 34. Th3 och vinner

31. g5! Ld7 32. S3g4 Le8 33. Sh6+ Kh8 34. De2 Dd8 35. Seg4 Ld7 36. De5 Se8 37. Th3 Dc7

Svart var tvungen att byta dam. Det hotade anmars mattangrepp med Th4, Tfh3, Sf7+ och Txf7+.

38. Sf6!

Höjdpunkten i Schlechters mörkfältsstrategi.

38. – Dxe5 39. fxe5 Te7 40. Tf3

Hotar t ex Sxd7 och Sxd5

40. – Sxf6 41. Txf6 Txf6 42. exf6 Te8 43. Sf7+ Kg8 44. Se5 Td8 45. Kg2 Kf8 46. h4 Le8 47. Kf3 Lf7 48. Kf4 Ke8 49. Tb1 Kf8 50. b5 uppgivet

Vit öppnar b-linjen för tornet och tränger in med kungen över e5. Fantastiskt.

Den dåliga löparen och en amatör

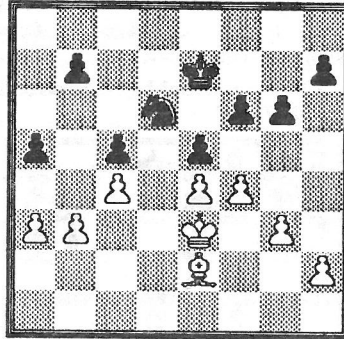
Alltså ett av mina egna partier. Det är hämtat från årets sista lagmatch och det intressanta med det är framförallt de många fel och inexactheter som båda spelarna gör i det till synes enkla slutspelet. Det visar sig att det finns mycket att hämta för den som lyckas förbättra sin slutspelsteknik. Partiets första del lämnas utan kommentarer. Vad som händer är att svart lyckas fixera centrala bönder på "rätt" färg och sedan försöker byta ner till slutspel med springare mot dålig löpare.

Bert Christiansson – Pavel Lacko

1. d4 Sf6 2. c4 e6 3. Sf3 Lb4+ 4. Ld2 De7 5. a3(?) Lxd2+ 6. Sbx d2 d6 7. e3 e5 8. dxe5 dxe5 9. e4(?) Lg4 10. Le2 Lxf3 11. Sxf3 0–0 12. Dc2 c5 13. 0–0 Sc6 14. Tad1 g6 15. Td2 Sh5 16. Tfd1 Tad8 17. Txd8 Txd8 18. Txd8+ Dxd8 19. g3 Sg7 20. Dd1 Dxd1+ 21. Lxd1 f6 22. La4 Sd4 23. Kg2 Sxf3 24. Kxf3 Kf7

Det var alltså den här ställningen svart ville ha. Vits båda centrumbönder är fixerade på löparens färg. Men kan vit klara remi? Låt oss först se vad som händer i partiet.

25. Ke3 Ke7 26. Ld1 Se8 27. f4 Sd6 28. b3 a6 29. Le2 a5

Här gjorde vit det hårresande

30. g4??

varefter svart fick fullständig kontroll över de mörka fälten:

30. – exf4+ 31. Kxf4 g5+ 32. Ke3 Ke6 33. Ld3 Ke5

Vits kung får nu inte röra sig och svart vinner genom att framtvunga en dragtvångsställning.

34. a4 Se8 35. Lc2 Sc7 36. Ld3 Se6 37. Le2 Sd4 38. Ld1 b6 39. Kd3 Kf4 40. h3 h6 41. uppgivet

Det är intressant att se att svart skulle vinna med hjälp av dragtvång även om han i ställningen efter 38. – b6 inte hade tempodraget h7–h6. Antag att bonden redan står på h6 när vit spelar 39. h3. Då vinner svart så här: 39. – Se6 40. Le2 Sf4 41. Lf1 h5! 42. gxh5 (enda draget) Sxh5 43. Lg2 Sf4 44. Lf1 f5 45. exf5 Kxf5 46. Kf3 (annars kommer svart in på e4) Se6! och svart vinner p g a hotet Sd4+ (Detta trodde jag var sant tills jag vid korrekturläsningen ställde upp ställningen och upptäckte det enkla 47. Ld3+. Det borde finnas en vinst från utgångsställningen men jag kan inte hitta någon. Kan du?) Detta visar ännu tydligare vilket dåligt drag 30. g4 var.

Låt oss nu gå tillbaka till diagramställningen och se vad vit kan göra i stället. Det tar inte lång stund att upptäcka att han faktiskt har en

bekväm remiväg. Efter 30. fxe5 fxe5 31. a4 är damflygeln och centrum låst och vit kan se till att svarts kung inte kommer fram på kungsflygeln, t ex 31. – Kf6 32. h4 g5 och vit gör bara tempodrag. Uppenbarligen måste svart, om han vill vinna, ha chansen att slå tillbaka på e5 med en pjäs. Av den anledningen skulle man faktiskt kunna förse med frågetecken följande drag: 27. – Sd6? (Kd6) 28. b3? (fxe5) a6? 29. Le2? a5? (Sf7) osv.

Anta nu att svart spelar rätt i 27:e draget och drar Kd6. Går partiet att vinna då? Eftersom vit nu antagligen inte är så pigg på att slå fxe5 måste svart vid lämpligt tillfälle själv slå på f4, dra g5 och försöka komma åt e5 den vägen. Och vi vet ju att om svart kan byta bort alla bönder på kungsflygeln samtidigt som han har kungen på e5, så vinner han (se första exemplet). Spelet kan då fortsätta så här:

28. Le2 exf4

och nu

1) 29. Kxf4 Sg7 30. Ld1

30. Lg4 g5+ 31. Ke3 Ke5 med liknande ställning som i huvudvarianten.

30. – Se6+ 31. Ke3 Ke5 32. Le2 Sc7 33. Ld1

Vit kan inte företa sig något aktivt. b4 besvaras bara med b6 och h2 är livsviktig som skydd för g3-bonden.

33. – Se8 34. Le2 Sd6 35. Ld3 b6 36. b3 a5 Hotar a4

37. a4 Se8 38. Le2 Sg7 39. Ld1

Svart måste nu rycka fram med h-bonden. Han kan inte offra den med 39. – Se6 40. Le2 Sd4 41. Ld1 h5 42. Kd3 h4 43. gxh4 (43. Ke3 hxg3 44. hxg3 g5! 45. Kd3 f5! 46. exf5 Sxf5 och svart vinner) Kf4 44. h5! gxh5 45. Lxh5 och vits fribonde på h-linjen blir för stark.

39. – g5 40. Le2 h5 41. Ld1 f5

41. – h4 42. gxh4 är oklart

42. exf5

42. Lc2 f4+ 43. gxf4 gxf4+ 44. Kf3 Se6 är bra för svart.

42. – Sxf5+ 43. Kd3 h4 44. gxh4 gxh4

och vit kan inte hindra svarts kung från att komma till f4, varefter svart bör vinna.

2) 29. gxf4 Sc7 30. Lg4 a5 31. Kf3 h6 32. Ke3 g5 33. Kf3 Sa8 34. b3

Vit är tvungen att försvaga sig. 34. Ke3 Sb6 35. Le2 Sa4 leder till samma resultat.

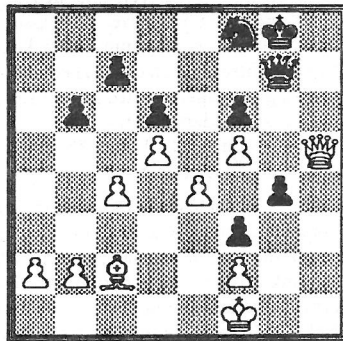
34. – Sc7 35. a4

Nu skulle svart vinna om han bara kunde få över springaren till d4. Detta skulle framtinga Ld1, varefter Se6 tvingar vits f-bonde att röra på sig, svarts kung kommer till e5 och vinner. Men vilken väg ska springaren ta? Sa6 besvaras med Lc8 och det är inte säkert att svart kan offra bonden, för vit kanske tränger in över g4. Men kanske hade svart kunnat förbättra sin springarplacering innan han slog på f4, å andra sidan hade kanske vit inte alls behövt spela f4 och förresten... **NU FÅR DET VARA SLUT PÅ GALENSKAPEN!**

Där ser man, ett "enkelt" slutspel.

Till slut ...

Till slut något som egentligen kanske inte hör hit men som är så läckert att jag inte kunde motstå frestelsen. Vad gör en Aljechin när han märker att han håller på att få en dålig löpare?

Aljechin – Johner
Zürich 1934

Jo han gör så här:

44. e5!! dxe5

På 44. – fxe5 följer 45. f6 Dxf6 46. Dxd4+ och Le4

45. d6! c5

På 45. – cxd6 följer 46. c5! (konsekvent, allt som är i vägen ska bort!!!) och hotet Lb3+ avgör.

46. Le4 Dd7 Dh6! Uppgivet

LM 1990

Bo Sjögren

Decenniets första LM blev ett av de starkaste i Linköpings historia. Förutom LASS' egen gigant, Per Vernersson, stod även en av titanerna från länets näst största stad på startlinjen, nyblivne Linköpingsbon Hans Jonsson. Bakom dessa fanns ett koppel "svarta hästar", med övertecknad, Jörgen Fransson och Robert Ericsson i spetsen.

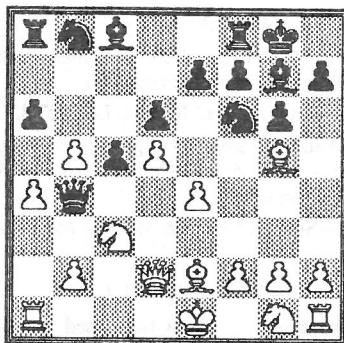
Redan i första rondan inträffade en del sensationer. Den största var tvivelsutan Per Vernerssons remi mot Per-Ove Jakobsson. Peo "offrade" bonde i spelöppningen, fick rikligt med spel i mittspelet och det hela ebbade efter diverse slagväxlingar ut i ett dött remislutspel. Därmed stod det klart att Per inte skulle kunna upprepa sin bedrift från LM 1988, då han radade upp nio raka vinster.

Fullt lika överraskande var kanske inte övertecknads förlust mot Mikael Helin. (Jag vet att många skulle vilja se det partiet, och jag hade därför tänkt kommentera partiet här; Tyvärr tycks protokollet ha kommit bort ...) Eftersom Mikael slog Robert Hellewell i första rondan förra året, och historien inte brukar ha något emot att upprepa sig, såg jag emellertid inte någon orsak att hänga läpp.

Per spelar som bekant inte heller med hängande läpp; I de följande ronderna vann han fyra raka, vilket räckte för att ge honom en odelad ledning inför den av alla emotsedda finalen mot Hans Jonsson. I ett kungsindiskt parti fick Per som vit in en prepp, och Hasses ställning såg snart trång ut. Han skaffade sig emellertid visst mospel på kungsflygeln i mittspelet, men i en ställning med goda möjligheter gjorde han plötsligt en missbedömning och hamnade i ett mattnät. (Partiet

återges i sin helhet med Pers kommentarer i partiavdelningen.)

Lite grann i skymundan hade jag smugit mig upp till en andraplats och stod därmed i tur att möta Per. Det blev ett skolexempel på det gamla talesättet "Bemöt ett flankangrepp med en motstöt i centrum":

Bo Sjögren – Per Vernersson

11. Kf1? (f3!?) Sbd7 12. Te1 axb5 13. axb5 Sb6 14. h4??

Vad ger du mej i julklapp i år, min vän?

– Lite drömmar, drömmar i det blå.

Men nånting blir det ändå som jag får, min vän?

– Allt du vill ska du hjärtelegen få.

14. – Sxe4! 15. Sxe4 Dxe4 16. Ld1 Dc4+ 17. Le2 Dxd5! 18. Dxd5 Sxd5 19. Lf3 e6! och svart vann lätt.

Kanske ger du mig av drömmar en ring, min vän?

– Kanske ger jag dej av drömmar en ring.

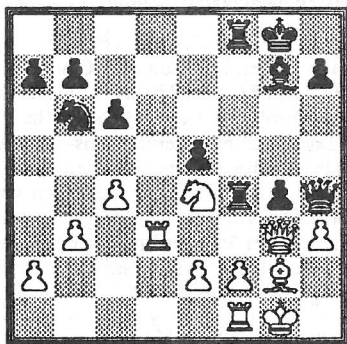
Fastän drömmar är väl faktiskt ingenting, min vän?

– Nej, drömmar är ju nästan ingenting.

Kommentarer: Nils Ferlin

I och med den vinsten hade Per i ronderna 3 – 7 mött spelarna med inlottningsnumren 2, 3, 4, 5 och 6 med det imponerande resultatet 5 vinster. Med en remi mot Hans-Åke Cedersund och en vinst mot Paul Andersson joggade han i mål i "splendid isolation". Hasse J får ursäkta, men Per gjorde ett mycket starkare intryck på mig, och hans seger var lika rättvis som väntad.

Om Per var en given segrare så var Hans Jonsson en lika given tvåå. Mest imponerad blev jag av hans förmåga att krossa spelare under 2000. Det ser så enkelt ut när han pulvriserar spelare som Torvald Larsson, Mikael Sundberg, Björn Pettersson och Paul Andersson. (Jag slog visserligen också Paul A, men det tog 70 drag och ett avbrott!) Mot högre rankade spelare kan offensivlustan ibland resultera i förflockning av spelet, som t ex i partierna mot Robert Ericsson (se partiavdelningen) och Stephan Norman. Men när det börjar dra ihop sig till avgörande firar hans förmåga att räkna långt, snabbt och exakt triumfer:

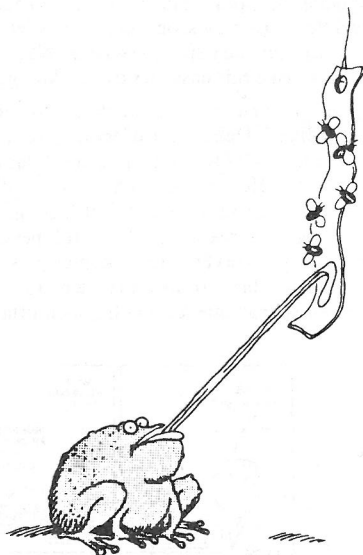
Bo Sjögren – Hans Jonsson

Det är väl ingen som säger emot mig om jag påstår att jag står bra i den här ställningen. Jämför t ex hästplaceringarna! (I det här fallet har faktiskt Hasse rätt – Vita hästen är bäst!) Jag har just spelat 23. Dg3! för att byta damer, och svart kan inte undvika detta p g a 24. e3 och g-bonden förloras utan kompensation. Medan Hasse funderade upptäckte jag ett damoffer för svart: 23. – gxh3 24. Dxb7 hxb7? 25. Dg5 gxf1D+ 26. Kxf1 Txe4 27. Tg3 Tf7 28. Dd8+ Tf8 29. De7 och vit har inget bättre än evigt hot. Eller rättare: Det var

vad jag trodde. Efteråt visade nämligen Hasse varianten 29. Dc7! Tf7 30. Db8+ Tf8 31. Dxb7 Tf7 32. Db8+ Tf8 33. Dxa7 Tf7 34. Dxb6 och vit står på vinst. "I detta skede är jag ej medveten om vad som pågår", för att citera ett klassiskt epos av Åke I Glas. Jag var nu inte nöjd med remi, och så gick det som det gick: 23. – gxh3 24. Dxb7 Tf7 32. Db8+ Tf8 33. Dxa7 Tf7 34. Dxb6 och vit står på vinst. "I detta skede är jag ej medveten om vad som pågår", för att citera ett klassiskt epos av Åke I Glas. Jag var nu inte nöjd med remi, och så gick det som det gick: 23. – gxh3 24. Dxb7 Tf7 32. Db8+ Tf8 33. Dxa7 Tf7 34. Dxb6 och svart vann.

Nåja, jag lyckades trots allt i mitt uppsåt att undvika remi. (Jag har kommenterat de intressantare delarna av partiet på sidan 25.

Om ettan och tvåan var de väntade kan man knappast säga detsamma om trean; Vem hade tippat att Jimmy Friebe skulle ta 6.5 poäng och bli odelad trea? Visserligen mötte han ganska få i den absoluta toppen, men hans segerrad är ändå imponerande: Förutom sista rondens vinst mot Robert Ericsson (Se partiavdelningen) vann han mot Börje Lindberg, Arno Platau, Börje Pettersson, Jan Lindström och Per-Ove Jakobsson, samt spelade remi mot Ove Nyhlén. Inte illa av en spelare med 1441 i ranking, eller hur? Jimmy gick upp hela 180 rankingpoäng i LM; Frågan är om inte det är ett rekord i sitt slag. Det ska bli intressant att följa hans vidare utveckling.

Linköpingsmästerskapet 1990

Spelare	Rating	1	2	3	4	5	6	7	8	9	Poäng
1. Per Vernersson	2368	●	1					1	1	1/2	(+ 3.5/4) 8
2. Hans Jonsson	2357	0	●		1			1	1/2	1/2	(+ 4/4) 7
3. Jimmy Friebe	1441			●			1/2	0	1		(+ 5/6) 6.5
4. Bo Sjögren	2202	0	0		●	0	1	1	1	1	(+ 2/2) 6 47.5
Mikael Helin	1703				1	●	1/2	0	0		(+ 4.5/5) 6 42.5
Ove Nyhlén	1977			1/2	0	1/2	●				(+ 5/6) 6 41.5
7. Paul Andersson	1905	0	0	1	0	1		●	1/2		(+ 3/3) 5.5 47.5
Robert Ericsson	2108	0	1/2	0	0			●		1	(+ 4/4) 5.5 46.5
Stephan Norrman	2034		1/2		0	1		1/2	●		(+ 3.5/5) 5.5 44.5
Per-Ove Jakobsson	1716	1/2							0	●	(+5/7) 5.5 40

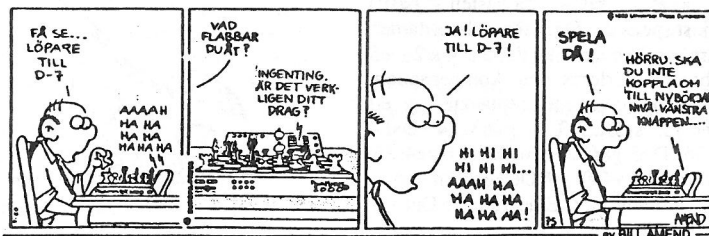
Nu var Jimmy inte den enda junioren som gjorde bra ifrån sig: Per Svensson och Anders Jansson är ju redan etablerade, och bröderna Danielsson är på god väg. Men de som i mina ögon gjort störst framsteg under det senaste året är tre spelare som "bara" spelade ihop tre poäng: Mårten Garner, som spelade remi mot den garvade Kamraten Frithiofson; Kristofer Cassel, som hade kvalitet mer mot Börje Pettersson; och sist, och minst, lintotten Henrik Andersson, som respektlöst kombinerade med Bengt Hermansson, och i slutspelet missade en vinnande springarschack. Någon av dessa kanske blir nästa års överraskning?

Fjärde- till sjätteplatsen delades av övertecknad, Mikael Helin, den oförvägnaste av de oförvägna, och Ove Nyhlén, den solidaste av de solida. Helins partianläggningar tillhör kanske inte de allra sundaste och hans spelstil kan nog inte rekommenderas till personer med svaga nerver. Hans kompromisslösa kampvilja inbringar dock många extrapoäng. Nyhlén saknar inte kampvilja, men ofta gör

hans sunda spelstil att ställningen förflackas, och då hjälper inte ens hög kampmoral. Hans säkerhet resulterar å andra sidan i mycket få förluster och hans topplacering kan inte komma som någon överraskning för någon.

Av dem som tippades delta i tätstriden tror jag varken Jörgen Fransson eller Claes Eriksson är nöjda med sitt resultat, även om båda länge hade absolut tåtkänning. Själv hade jag kanske väntat mig mer av Hans-Åke Cedersunds comeback, men alltför ofta lyste ringrosten igenom. Remin mot Per och vinsten mot Jörgen visar dock att de gamla takterna sitter i. Förra årets suveräne segrare, Robert Hellewell, hade också en mindre lyckad turnering och slutade på 50%.

"I have a dream" sa Martin Luther King för trettio år sedan. Jag har också en dröm: Att se Per Vernersson, Pavel Lacko och Hasse Jonsson i ett trekejsarslag i nästa LM. (Vem som vinner i min dröm avslöjar jag inte, men det var en mycket trevlig dröm!)

Skollag-SM 1990

Harriet Svensson

Det finns många gamla ordspråk och talesätt. Ett av dem "Den som väntar på något gott, väntar aldrig för länge", tycks stämma på Per, Ingela, Anders och Viktoria från Tornhags-skolan.

Under flera års tid har dessa fyra varit med och tävlat i Skollag-SM. Först i lågstadiet, sedan i mellanstadiet och nu till sist i högstadiet. Ett par gånger har de varit nära segern, men inte lyckats. Inte förrän nu när skollag-SM avgjordes i Strängnäs. De fyra ifrån Tornhags-skolan har vunnit distriktsfinalen, regionsfinalen och nu även riksfinalen. Äntligen efter flera års väntan!

Efter att ha varit med i Strängnäs och på många andra tävlingar, tror jag att det kanske i alla fall är så att det i schack, precis som i många andra tävlingar behövs mycket skicklighet, men även lite tur.

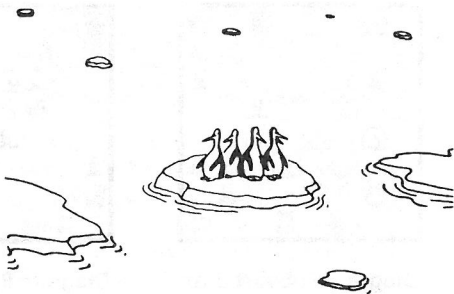
Och lite tur hade nog dessa 4 i Strängnäs. Fyra lag var med i riksfinalen. Tre av dessa lag var mycket bra och vilket lag som helst kunde ha vunnit. Inför sista rondan var Tornhagskolan tvungna att vinna med 2.5 - 1.5 för att ta hem segern. Det första som hände var att Ingela spelade remi. Efter ca en halvtimme kom Anders och sa att han förlorat. Nu stod hoppet till Viktoria och Per, som måste vinna sina partier. Och det gjorde dom. Så "enkelt" var det.

Då jag som förälder varit med vid flertalet tävlingar är det framför allt två saker som förundrat mig:

Hur kan dessa ungdomar koncentrera sig så på sitt spel att de inte alls märker vad som händer och sker omkring dem?

Och hur kan dessa ungdomar över huvud taget kunna spela schack, då de på nätterna, ja ända fram till morgonkvisten varit vakna? Ja, visserligen gått igenom schackpartier och spelat schack, men ändå!

Ja, allt gick ju vägen till sist och nu väntar Nordiska Mästerskapen i Danmark. Och det är väl bara att gratulera till segern och säga "Lycka till i Danmark!"

Borde vi inte vara i Danmark snart?

Kombinationer

Testa Din kombinationsförmåga på de följande ställningarna.
Uppgifterna är ordnade i stigande svårighetsgrad, och har ett gemensamt tema! Lösningar finns på sidan 22.

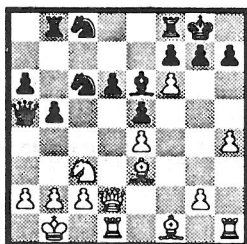

Diagram 1: Vit drar

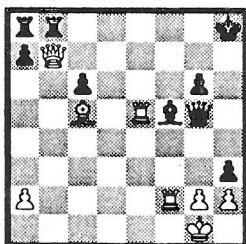

Diagram 2: Vit drar

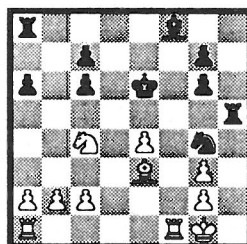

Diagram 3: Svart drar

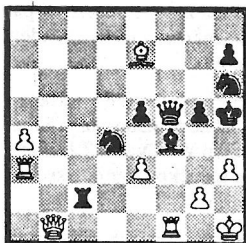

Diagram 4: Svart drar

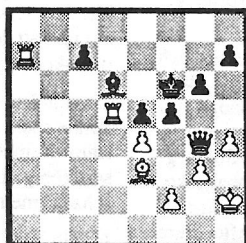

Diagram 5: Vit drar

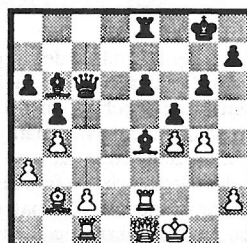

Diagram 6: Svart drar

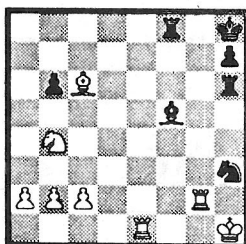

Diagram 7: Svart drar

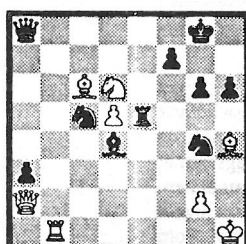

Diagram 8: Svart drar

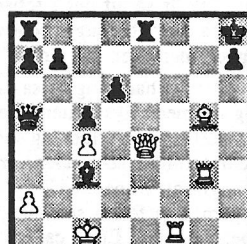

Diagram 9: Vit drar

Östgöta-Cupen 1989

Bo Sjögren

Det har sina sidor att göra ett LASSmeddelande under stor tidspress om saker som hänt för en lång tid sedan, i det här fallet ungefär ett halvår. Under själva slutfasen av sammanställandet av förra numret upptäckte vi att det i planeringen inför detsamma stod att vi skulle ha 2 – 3 sidor om Östgöta-Cupen. Vi slängde in en kort notis och den försumlige skribenten ålades att bättra sig till nästa nummer.

Rond 1

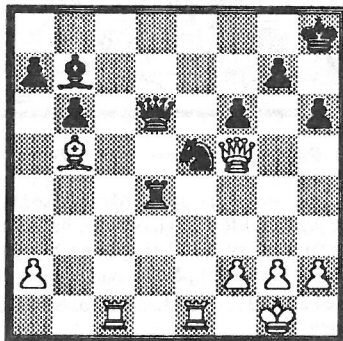
Första rondens resa till Motala gick inte helt utan incidenter. Pelle Ahlström & Co hade bytt klubblokal sedan senast och den vägbeskrivning vi fått (eller möjligen Toms tolkning av den) stämde inte särskilt bra med verkligheten. Flera teorier om var lokalen befann sig uppställdes och dessa testades på sedvanligt osystematiskt sätt. När väl en teori visat sig hålla sträck och laget återsamlades, saknades en av dess medlemmar. (Det framkom senare att han gått in i en affär för att köpa något (Snus enligt en källa, äpplen enligt en annan), och att alla under tiden hunnit försvinna.) Nåväl, han återfanns så småningom.

Vi hade väl inte tänkt att ett Motala utan Rickard Andersson skulle utgöra något större hinder, och det var de faktiskt inte heller. Av våra toppbordsspelare var det bara Pavel som hade vissa problem mot alltid lurige Örjan Andersson, men sedan denne stängt in sitt torn fick Pavel nöjet att spela ett bondeslutspel med mertorn! Jörgen tog helt sonika en bonde i öppningen mot Per Ahlström, klamrade enstvist fast vid den genom mittspelet, bytte ner

och vann slutspelet (Se partiavdelningen.). Per V kombinerade och Rune Averby hängde inte riktigt med i svängarna:

Kommentarer: Per Vernersson

I första rondan hade jag privilegiet att möta den nu bortgångne Rune Averby. I öppningen lyckades jag skapa ett initiativ, men svart komplicerade spelet och i följande ställning började det bli lite väl intressant.

Vit har vunnit kvalitet för bonde, men svart står aktivt och är svår att komma åt.

Jag vill nu föreslå läsaren att han ställer upp ställningen, investerar ca en halvtimmes betänketid och räknar igenom tänkbara komplikationer efter 26. f4 Dd5. Varianterna är ganska raka men det lurar några faror i vassen. (Att flytta pjäser under beräklandet är självfallet förbjudet.)

Partiet fortsatte:

24. f4 Dd5

Hotar en hel del. 26. – Txf4 27. Dxf4 Sf3+ 28. Dxf3 Lxf3 29. gxf3 är i dyraste laget för svart.
27. Te8+ Lxc8 28. Dxc8+ Kh7 29. fxe5 Dxb5
30. exf6 Dc5??

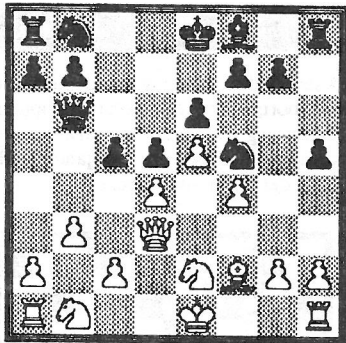
30. – Tf4 = är enda chansen, men det är en bra sådan

31. Dxc5 bxc5 32. f7 Tf4 33. Tf1 1 – 0

32. – Td8 33. Te8 +

Själv fick jag till ännu en av de snabba fallsegrar som är attacköppningen Caro-Kanns signum:

Peter Holmgren – Bo Sjögren

I ett parti mot Torvald för några år sedan spelade jag c5 alltför tidigt, och hamnade efter c4 i en mycket svår ställning. Den här gången räknade jag en del på c4 innan jag gjorde c5!
11. c4 cxd4 12. cxd5 Ldb4+ 13. Sd2 Se3 14. Sxd4?

Han hade missat mitt sjuttonde drag. 14. g3 Sxd5 är väl ungefär lika.

14. – Sxg2+ 15. Kd1 Sxf4 16. Dc4 Sxd5 17. Dc8 Dd8 18. Dxb7 Sd7 19. Sc6 Dc8

Efter det framtvingade dambytet har svart merbonde, bättre bondeställning och bättre pjäsaktivitet. Vit råkade i stället placera dammen på b5 och gav upp ungefär samtidigt.

Motala SS – LASS I

1.5 – 6.5

Rune Averbj – Per Vernersson	0 – 1
Örjan Andersson – Pavel Lacko	0 – 1
Per Ahlström – Jörgen Fransson	0 – 1
Peter Holmgren – Bo Sjögren	0 – 1
Juha Koivuniemi – Tom Axelsson	1 – 0
Bo Backman – Lars Larsson-Cohn	0 – 1
Tommy Fritz – Torvald Larsson	0 – 1
Fredrik StenSSon – Åke Hellström	remi

På de sista borden hade vi några reserver, men de skötte sig strålande: Torvald Larsson och Lars Larsson-Cohn vann och Åke Hellström spelade remi. Enda plumpen svarade Tom för.

Semifinal

I semifinalen mot Schack-08 II ställde vi upp med ett, åtminstone på pappret, jämnare och starkare lag. Samtidigt var 08 mer reservfyllt än väntat, och resultatet, 7–1, speglar ganska väl styrkeförhållandet. Lite flyt hade vi nog trots allt: Hans-Åke, t ex, höll på att komma sämre som vit i kungsindiskt, offrade pjäs för två bönder och rufflade över sin motståndare i tidsnöden. Den här gången förlorade vi inget parti; Tom och Viktoria släppte de två remierna.

Själv fick jag till ännu en av de snabba fallsegrar som är attacköppningen Caro-Kanns signum:

Göran Forsberg – Bo Sjögren

1. e4 c6 2. d4 d5 3. e5 Lf5 4. Sc3 e6 5. g4 Lg6 6. Sge2 c5 7. h4 h6

"I believe that the modest 7. – h6 is the most reliable continuation in this position" (Anatolij Karpov). Teorin förespråkar annars 7. – cxd4.

8. Le3 Sc6 9. f4 h5!

Med idén att framtvinga fältsvagheter på kungsflygeln. Efter mitt "föredrag" om attacköppningen Caro-Kann, där jag bl a visade det här partiet, fick jag av Per låna Karpovs bok *The semi-open game in action*; Där finns bl a citatet ovan med. Det partiet (Sokolov – Karpov, Linares 1987) fortsatte 8. Le3 Db6 9. Dd2 Sc6 10. 0–0–0 h5! och Karpov påstår att svart inte längre har några problem.

LASS I – Schack-08 II 7 – 1

Per Vernersson – Dan Lindgren	1 – 0
Jörgen Franson – Frank Svensson	1 – 0
Bo Sjögren – Göran Forsberg	1 – 0
Ingvar Carlsson – Tomas Karlsson	1 – 0
Tom Axelsson – Tomas Arvidsson	remi
H-Å Cedersund – Per Zetterberg	1 – 0
Åke Svensson – Tapio Ukkonen	1 – 0
V Johansson – Woytek Kalinowski	remi

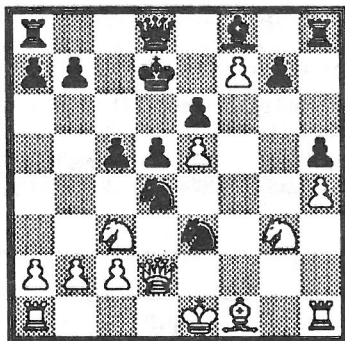
10. Sg3 Sh6!?

10. – hxg4 såg också bra ut (11. Dxxg4?! Sh6), men jag var på ruffelhumör.

11. f5 Sxxg4 12. fxg6 Sxxe3 13. gxf7+

På 13. Df3 hade jag planerat 13. – Sxc2+ 14. Kd1 följt av något som undviker matt och dambyte. 14. – fxg6 ser väl (tillräckligt) bra ut.

13. – Kd7 14. Dd2 Sxd4

15. Kf2 Sg4+ 16. Kg2 Sxc2!

Jag har en gång i min ungdom gjort misstaget att slå bort e5-bonden framför en oskyddad svart kung; Det gör jag inte om! Den här bonden verkade mer aptilig.

17. Kh3?

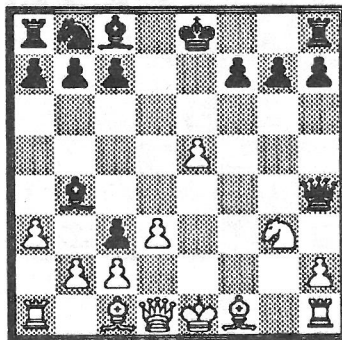
Vit tappar tålamodet och ger en kvalitet för att bli av med åtminstone en av de elefanter som oaktsamt klampar omkring i den vita porslinsbutiken. Rent objektivt måste det vara det samma som att ge upp partiet.

17. – Sxa1 18. Lb5+ Kc7 19. Txa1 Tc8 20. Df4 g6 21. Le8 Le7 22. Tad1 Kb8 23. Sge4 Txe8 24. fxe8D Dxe8 25. Sd6 Lxd6 26. exd6 Df8 27. Tf1 Dxf4 28. Txf4

Svart har tre sunda merbönder och vit kunde med gott samvete gett upp redan här. Med så mycket trä hade jag t o m råd att missa en enkel pjäsvinst utan att äventyra segern.

Finalen

Som vi i korthet meddelade i förra numret av LASSmeddelande vann vi finalen över Schack-08 I med 4–4 tack vare Pers vinst på förstabordet. Att vinna som svart mot Johan Ingbrandt är nästan vårt SvDs bragdmedalj, men frågan är om inte Jan Westlund är en ännu hetare kandidat:

Jan Westlund – Per Thorén

För några drag sedan missade vit att 10. axb4 bemöts med 10. – cxb2 11. Lxb2 Db4+ och svart tar tillbaka pjäsen med mersmak. (Per berättade att han spelat varianten mot Dan Lindgren i ett DM för några år sedan.) Nåväl, som framgår av tabellen nedan vann vit dock till slut, trots att han ett slag var tre bönder under. När jag efter partiet frågade Janne var Thorén spelat fel, svarade han ”De här dragen var nog inte de bästa” och pekade på hela högra kolumnen av protokollet.

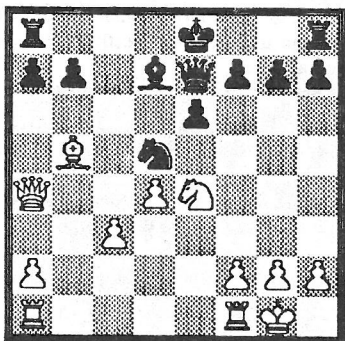
Den tredje vinsten hemfördes av Ingvar Carlsson, som offrade pjäs mot Jörgen Nilsson. Offret inbringade en bonde, vilket räckte till vinst i ett olikfärgat löparsluts spel. Detta parti, liksom de andra LASS-vinsterna återfinns i partiavdelningen.

LASS I – Schack-08 I

4 – 4

Per Vernersson – Johan Ingbrandt	1 – 0
Pavel Lacko – Nils-Gustaf Renman	0 – 1
Jörgen Fransson – Hans Jonsson	0 – 1
Jan Westlund – Per Thorén	1 – 0
Bo Sjögren – Peter Laveryd	remi
Ingvar Carlsson – Jörgen Nilsson	1 – 0
Tom Axelsson – Frank Svensson	0 – 1
Claes Eriksson – Magnus Fäldt	remi

De återstående halvorna ordnades av Claes Eriksson på sista bordet och övertecknad:

Peter Laveryd – Bo Sjögren

Vit har just spelat 16. Da4 och bedömt ställningen som på gränsen till vunen. (Efter t ex 16. – a6?? 17. Lxd7+ Dxd7 18. Sd6+ Ke7 19. Dxd7+ Kxd7 20. Sxf7 har vit vunnit bonde och står på vinst.) "Needless to add, I couldn't disagree more!"

16. – 0-0

Vit hittade nu det bästa försvaret:

17. Lxd7 Sb6 18. Db5 Dxd7 19. Dxd7 Sxd7 20. Tfb1 b6 21. a4!

Genom att utnyttja de svarta pjäsernas tillfälliga deplacering lyckas vit byta bort en av sina svagheter, a-bonden, och partiet slutade till slut remi.

Visst hade vi fullt lag medan 08's var långt från ordinarie, men det tycker jag inte att vi ska be om ursäkt för. Nästa gång hoppas jag att de kommer med förstalaget, så att de inte har något att skylla på efter förlusten!

Kombinationer**Lösningar**

1. Lisek – Kupfer, Berlin 1972: 1. Lb6! och hotet 2. Dg5 g6 3. Dh6 tvingade svart att kapitulera.

2. Pytel – Vishnevsky, Polen 1967: 1. Te8+ Uppgivet (1. – Txe8 2. Ld4+ och Dg7 matt).

3. Dely – Kherkoff: 1. – Lc5! 2. Tfel (2. Lxc5 Tah8 med matt) Tah8 3. Kf1 Sxe3+ 4. Sxe3 Lxe3 och svart vinner pjäs.

4. Malich – Ljubojevich, Amsterdam 1972: 1. – Dxb3+ Uppgivet (2. gxh3 Th2+ 3. Kg1 Se2 matt)

5. Quinteros – Tukmakov, Leningrad 1973: 1. Txd6 Uppgivet (1. – cxd6 2. Lg5+ Ke6 3. Te7 matt)

6. 1. – Ld3 och hotet 2. – Dh1+ avgör.

7. Pinson – Richardsson, Korr 1972: 1. – Le4 och vits kung sitter fast i fällan, t ex 2. Lxe4 Sf2++ 3. Kg1 Th1 matt eller 2. Kh2 Sf2+ 3. Kg3 Th3 matt

8. Chernikov – Petrushin, Tbilsi 1973: 1. – Dd8! 2. Dxd8 Th5+ Uppgivet

9. Koronghy – Tornai, Budapest 1972: 1. Lf6+ Lxf6 2. Dxb7+ Kxb7 3. Th1+ Uppgivet

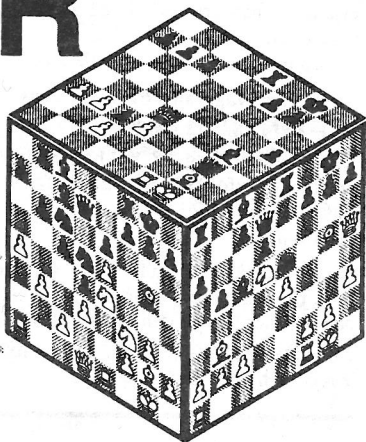
Bäste läsare!

Enligt medlemsmatrikeln är vi cirka 200 medlemmar. Av dessa får vi spontana bidrag från ett (mycket litet) fåtal. Ytterligare några kan fömås att lämna ett bidrag efter viss övertalning.

Är Du en Schackspelande Läsare som Inte Skriver eller Kommenterar (en SLISK), fatta pennan och kommentera Diit bästa parti, eller Din värsta bortsättning, eller något. (Om inte har Bosse hotat att fylla de närmaste numren med en artikel om drama i det elisabetanska England!)

PARTIER

I KUBIK

Kungsindiskt

Per Vernersson

Hans Jonsson

(LM 1990, Rond 6)

Kommentarer: Per Vernersson

1. d4 Sf6 2. c4 g6 3. Sc3 Lg7 4. e4 d6 5. Sf3
0-0 6. Le2 e5 7. 0-0 Sbd7 8. Dc2 c6 9. d5

Här är 9. Td1 ett alternativ. Draget d5 finns
med i gamla informatorer från omkring 1985
då svart ofta spelade 7. – Sbd7. Resultaten
gick ofta i vits favör.

9. – c5 10. g3!? Se8?!

Ett annat spelat, och förmodligen bättre, drag
är 10. – Kh8 Δ Sg8.

11. Sh4 Lf6 12. Sg2 Lg5 13. Se3

Rent principiellt vill vit inte byta indianerna
beroende på bondeställningen i centrum. 13.
f4 var en annan möjlighet som "kändes
osäker" under partiet.

13. – Sg7

Förbereder f5 ...

14. a3 f5 15. f4 exf4 16. gxf4 Lh6 17. exf5
Sxf5

17. – gxf5 18. Ld3 och svart börjar drabbas av
vad som nuförtiden pågår i Södertälje i rus-
ningstid. (Vit har kontroll över e4 så svart kan
inte utnyttja den vägen. För övrigt kan läsaren
snabbt övertyga sig om att detta inte är en
ställning där temat "brobygge" är aktuellt.)

18. Sxf5 gxf5

18. – Txf5 19. Lg4 Sf6!? 20. Lxf5 Lxf5 med
kontroll över de vita fälten och blockerad vit
löpare är förmodligen lite för hårt.

19. Ld3

Hindrar det naturliga Sf6.

19. – Df6 20. Kh1 Tf7 21. b4

Vit spelar sin "tematiska idé" b4 mer med den
avsikten att öppna den långa diagonalen än att
bryta in i svarts damflygel.

21. – Sf8

Det kan tyckas konstigt att ge vit en stark gar-
derad fribonde i centrum, men svart har knapp-
past tid med b6. Svart försöker i fortsättningen
pressa f4 – och lyckas!

22. bxc5 dxc5 23. Lb2 Dh4 24. Se2?

Med det här draget ställer vit till det ordentligt
för sig. Kommunikationerna bryts mellan
dam- och kungsflygeln p g a en förlupen
flodhäst. Jag tror mer på 24. Dd2 eller 24.
Dg2+ följt av Se2 då vit i detta fallet blir mer
jämbördig på kungsflygeln.

24. – Sg6 25. Tf3

25. Le5!? ; 25. Dd2!?

25. – Ld7 26. Tg1 Te8

Svart har med sina senaste drag i det närmaste utjämnat chanserna och är på väg att ta över initiativet.

27. Sg3?!

Nu svänger vågskålen över till svarts fördel.

27. – Lxf4 28. Df2 Lxg3?

Ett förlorande drag. 28. b6! håller i extrabonden då 29. Txf4 Dxf4 30. Dxf4 Sxf4 31. Sh5+ Sg6 32. Sf6+ Txf6! ♣

29. Tfxg3

Nu är svart såld. Indian b2 är lika stark som ett torn. De vita tomen hotar dessutom slå på g6 och därefter lyncha den svarta kungen.

29. – De7 30. Df4 Df8 31. Txg6+ hxg6 32. Txg6+ Kh7 33. Dg5 Uppgivet

Engelskt

□ Jimmy Friebe

■ Robert Ericsson

(LM 1990, Rond 9)

Kommentarer: Jimmy Friebe

1. c4 e5 2. Sf3 Sf6 3. d4 cxd4 4. Sxd4 e5 5. Sc2

Det är kanske lite passivt spelat.

5. – d5 6. cxd5 Dxd5 7. Dxd5 Sxd5 8. e4 Sf6

Här kunde svart spelat 8. – Sb4, men det leder bara till en massa byten. 8. – Sb4 9. Sxb4 Lxb4+ 10. Ld2 Lxd2+ 11. Sxd2 och vit står något bättre.

9. Sc3 Le6 10. Lb5+ Sbd7 11. 0–0 a6 12. Lxd7+

12. Le2 var också en möjlighet men den tilltalade inte mig. (12. – Sc5 13. f3 Td8 med hotet Sd3.

12. – Sxd7

Svart kan även slå med löparen. (12. – Lxd7 13. Lg5 Tc8 14. Tc1 Lc6 15. Te1 Lc5)

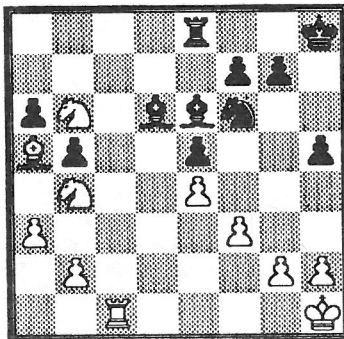
13. Le3 Tc8 14. Tac1 b5?

Det är för tidigt, svart kommer efter i utvecklingen och a6 blir svagt.

15. Tfd1 Sf6 16. f3 Le7 17. Lb6 Tc6 18. La5 0–0 19. Sd5 Lc5+ 20. Kh1 Ld6

Öppnar upp c-linjen för tornbyten. (20. – Lxd5 går inte att spela: 21. exd5 Td6 22. Sb4 Ld4 23. Lc7 Td7 24. d6 Lxb2 25. Tc6 och vit har två fribönder.)

21. Scb4 Txc1 22. Txc1 Tc8 23. Sc6 Kh8 24. Sb6 Ke8 25. a3 h5 26. Sb4

Hotar bonden på a6. Ibland blir man schackblind som det kallas, här har vi ett typexempel.

26. – Ta8??? 27. Sxa8 h4 28. Tc6 1–0

Spanskt

□ Hans Jonsson

■ Robert Ericsson

(LM 1990, Rond 5)

Kommentarer: Hans Jonsson

Då det var första gången jag mötte Robert var målsättningen klar. Partiet skulle inte bara vinnas, lillgrabben skulle få sig en riktig lektion!!

1. e4 e5 2. Sf3 Sc6 3. Lb5 Lb4

Dragets kännare och förespråkare är Jonny Hector. (Han vann bl a mot Guyla Sax i Hanninge 90) Eftersom jag inte ser någon anledning till att bli ovän med Jonny avstår jag från att kommentera 3. – Lb4.

4. 0–0 Sge7 5. d4 exd4 6. Sxd4 0–0 7. Sc3 a6 8. Lc4 Sxd4 9. Dxd4 Sc6 10. Dd1 d6 11. Sd5 Lc5 12. Dh5 b5?

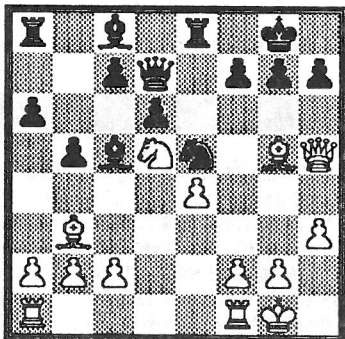
Svarts spelöppning har gått helt snett. Efter 12. – Se5 ser jag dock inte något forcerat för vit. Nu däremot ...

13. Lg5 Dd7 14. Lb3 Se5 15. h3!

Ett förkrossande angreppsdrag. Närmast hotar 16. Sf6+.

15. – Te8!

Enda draget. Nu bemöts 16. Sf6+ med gxf6
17. Lxf6 Te6! ♣

16. Kh1??

Alldeles för långsamt. Efter det rätta 16. Tad1! (Förelslaget av Michael Carlsson (!) under efteranalysen) är svart förlorat. Några varianter: 16. – Lb7 (eller a6) 17. Sf6+ gxf6 18. Lxf6 Te6 19. Lxe6 fxe6 (19. – Dxe6 20. Dh6 +) 20. Lxe5 +; 16. – Te6 17. Se3! Te8 (17. – Tg6 18. Sf5 Δ Se7 +) 18. Sf5 Δ Sxg7, Dh6+, Lf6 + 16. – Lb7 17. f4 Lxd5 18. Lxd5 c6 19. fxe5 cxd5 20. Lf6?

Med drömmar om 20. – gxf6 21. exf6 Kh8 22. Tf4 Txe4 23. Dxd5 Tee8 24. Te4! med mycket farligt angrepp. Tyvärr var det endast drömmar.

20. – dxe5?

Tillräckligt för remi men efter 20. – gxf6 21. exf6 Le3! vinner svart.

21. Dg5 Lf8 22. Tad1 d4 23. Lxe5 De7

Det som nu följer kan förklaras av vitspelarens hybris och svartspelarens tidsnöd.

24. Lf6 Dxe4 25. Txd4 Dxc2 26. Tg4 g6 27. Ld4 Dc6 28. Tgf4 Tad8 29. Lc3 Td5 30. Df6 Dxf6 31. Txf6 Lg7 32. Txa6 Lxc3 33. bxc3 Te7 34. Ta8+ Kg7 35. Ta5 Tc7 36. Tb1 Tdc5 37. Txb5 Txb5 38. Txb5 Txc3 39. a4 Ta3 40. a5 h5 41. Kh2 Kg8 42. Kgl Ta2 43. g4 hxg4 44. hxg4 Ta4 45. g5 f6 46. gxf6 remi

Ett rättvist resultat i ett inte alltför välspelat men spännande parti.

Kungsindiskt

□ Bo Sjögren

■ Hans Jonsson

(LM 1990, Rond 9)

Kommentarer: Bo Sjögren

1. d4 Sf6 2. c4 g6 3. Sc3 Lg7 4. Sf3 0–0 5. g3 d6 6. Lg2 Sbd7 7. 0–0 e5 8. h3 c6 9. dxe5 dxe5 10. Le3 Sh5

Så här står det inte i min teoribok. Hasse tänker uppenbarligen kasta sig över min kung.

11. Se4 f5 12. Sd6

Ursprungligen hade jag tänkt spela 12. Lg5 men ryggade i sista stund för varianten 12. – fxe4 13. Lxd8 exf3 14. Lxf3 Txd8 15. Lxh5 gxh5. Vit får dam och bonde för tre pjäser och står förmodligen helt OK, men det var inte den typ av ställning jag ville spela.

12. – f4 13. gxf4 Sxf4 14. Dd2 Sb6 15. Lxf4 Txf4?!

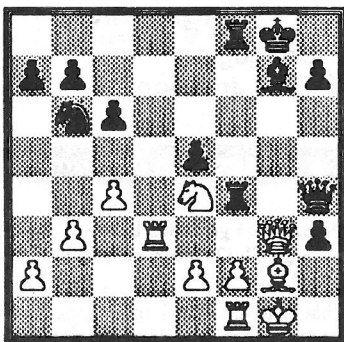
Min motståndare är fortfarande på krigsstigen, men här var det nog bättre att spela det mer positionella 15. – exf4, och svart har inga problem.

Det finns en intressant möjlighet i ställningen: 16. c5 Sd5 17. Sxe5!?. När jag vid efteranalysen frågade Hasse om han hade tänkt gå in i det här på 16. c5 svarade han att han överhuvudtaget inte sett 17. Sxe5. Efter en kortare analys kom vi fram till att 17. Sxe5?! Lxe5 18. Lxd5+ Kg7 ger svart (minst) lika spel, t ex 19. De3 Dg5+ 20. Lg2 Ld4. Det är för många löpare som pekar. Jag räknade på några liknande varianter under partiet, men det som slutligen fick mig att avstå var ett rent positionellt övervägande. Svart har två problem att lösa: Aktiverandet av Sb6 och Lg7. Väljer jag varianten ovan har i ett slag svarts alla sorger försvunnit, och vad har jag fått som ersättning? En eventuell bondevinst!

16. Tad1 Df8 17. De3 De7

Efter 17. – Sxc4 18. Sxc4 Txc4 kan vit välja mellan det lugna 19. Sxe5 och det hårda 19. Db3 (18. Db3 är naturligtvis också beaktansvärt.)

18. b3 g5 19. Sxc8 Txc8 20. Sd2 Tcf8 21. Se4 g4 22. Td3 Dh4 23. Dg3 gxh3

Om Du inte hoppat över LM-artikeln vet Du redan en del om den här ställningen. Vi tittade en del på vad som skulle ha hänt efter 24. Dxb4 Txb4 25. Txb3. Jag kommer inte ihåg exakt hur varianterna gick, men Sb6 hamnade på a8 i minst en av dem. Vad sägs om 25. – Txb3 26. Lxb3 Td8 27. Sc5 Td2 28. a4 Txe2 29. a5 Sa8 30. Td1. Har svart inget bättre än det här är han illa ute.

24. Dxb3??

Ett elegant prov på min förmåga att räkna kort, snabbt och inexakt.

24. – Txe4 25. De6+ Kh8 26. Lxe4 Dxe4 27. Tg3 Df5 28. De7 Df7 29. Da3 Sc8 30. e4 Lh6 31. f3 Le3+ 32. Kg2 Td8 33. Th3 Dg7+ 34. Kh1 Td2 35. Tg3 Dh6+ 0 – 1

Engelskt

□ Mikael Helin

■ Bo Sjögren

(LM 1990, Rond 1)

1. c4 Sf6 2. Sc3 e6 3. e4 c5 4. d3 Sc6 5. g3 d5 6. cxd5 exd5 7. exd5 Sxd5 8. Lg2 Le6 9. Sge2 Le7 10. 0–0 0–0 11. Te1 Dd7 12. Sf4 Sxf4 13. Lxf4 Tad8 14. Da4 Sb4 15. Dd1 Sxd3 16. Txe6 Dxe6 17. Dd2 Sxf4 18. Dxf4 Td4 19. Dc7 Dd7 20. De5 Ld6 21. Dg5 h6 22. Dc1 f5 23. Se2 Tg4 24. h3 Tg6 25. Dc4+ Kh8 26. Td1 Dc7 27. Dc2 Te6 28. Ld5 Te7 29. Dd3

Le5 30. Df3 Lxb2 31. Sf4 Tf6 32. Tb1 g5 33. Sh5 Tb6 34. Dxf5 De5 35. Df8+ 1 – 0

Sicilianskt

□ Per-Ove Jakobsson

■ Per Vernersson

(LM 1990, Rond 1)

1. d4 Sf6 2. Sf3 g6 3. c4 Lg7 4. Sc3 0–0 5. e3 c5 6. d5 d6 7. Ld3 Sa6 8. a3 Sc7 9. 0–0 Tb8 10. Ld2 b5 11. e4 bxc4 12. Lxc4 Txb2 (Aj då! Red. anm.) 13. Tb1 Txb1 14. Dxb1 Sd7 15. Sb5 Sb6 16. Ld3 Sxb5 17. Dxb5 e6 18. La5 exd5 19. exd5 Ld7 20. Da6 Dc7 21. Sd2 Lc8 22. Db5 Db7 23. Lxb6 axb6 24. Sc4 Dxd5 25. Sxb6 Dd4 26. a4 d5 27. a5 c4 28. Lb1 Db2 29. Dxb2 Lxb2 30. Sxd5 Lb7 31. Td1 Ta8 32. Sb6 Txa5 33. Sxc4 Tb5 34. Sxb2 Txb2 35. Kf1 La6+ 36. Kg1 Kg7 37. h3 Lb7 38. Tc1 h5 39. Ld3 h4 40. Kf1 Td2 41. Lb5 Le4 42. Tel f5 42. f3 Ld5 44. Te2 Td4 45. Kf2 Kf6 46. Tb2 Td1 47. Le2 Tc1 48. Tb6+ Kg5 49. Tb2 Tc3 50. Td2 Le6 51. Td6 Kf6 52. Td2 Ke5 53. Tb2 Lb3 54. Td2 Lc2 (Vit försvarar sig segare än väntat. Red. anm.) 55. Lf1 Lb1 56. Le2 Lc2 57. Lf1 La4 58. Le2 Lc6 59. Lf1 Tb3 60. Le2 Tb4 61. Lf1 Kf4 62. Tc2 Ld5 63. Td2 Le6 64. Le2 g5 65. Td6 Ke5 66. Td2 Tf4 67. Ke3 0.5–0.5 (ej 0–0)

Jugoslaviskt

□ Per-Ove Jakobsson

■ Chris Jordan

(LM 1990, Rond 4)

1. e4 d6 2. d4 Sf6 3. Sc3 g6 4. f3 c6 5. Le3 b5 6. a3 Dc7 7. g4 a6 8. h4 Sbd7 9. h5 gxh5 10. g5 Sg8 11. Txb5 Lg7 12. Dd2 e5 13. Dh2 Sf8 14. 0–0–0 f5 15. d5 f4 16. Lf2 c5 17. Lh3 Ld7 18. Lf5 Lxf5 19. exf5 b4 20. axb4 cxb4 21. Se4 Tc8 22. Le1 Db6 23. f6 Lxf6 24. gxf6 Tc7 25. Tf5 Kd8 26. Sg5 b3 27. c3 Da5 28. Sf7+?? Txf7 29. Kd2 Dxd5+ 30. Ke2 De6 31. Th5 Sxf6 32. Lh4 Ke8 33. Lxf6 Txf6 34. Sh3

Dc4+ 35. Ke1 Tg8 36. Sg5 Tfg6 37. Sxh7
Tg1+ 38. Kf2 Dc5+ 39. Td4 Sxh7 40. Txh7
dxc4 41. Th8 dxc3+ 42. Ke2 Dc3 0-1

Franskt

- Hans Jonsson
 Torvald Larsson

(LM 1990, Rond 7)

1. e4 e6 2. d4 d5 3. Sc3 Lb4 4. e5 c5 5. a3 La5
6. b4 cxd4 7. Sb5 Lb6 8. Ld3 Se7 9. Sd6+
Kf8 10. Dh5 g6 11. Dh6+ Kg8 12. Lg5 Df8
13. Dh4 Sec6 14. Lf6 Sd7 15. Lxh8 Kxh8 16.
f4 Dg7 17. Sf3 f6 18. Se8 Df7 19. Sxf6 Sxf6
20. exf6 Ld8 21. Sg5 Dc7 22. f7 1-0

Sicilianskt

- Per-Ove Jakobsson
 Robert Hellewell

(LM 1990, Rond 9)

1. e4 c5 2. Sf3 Sc6 3. d4 cxd4 4. Sxd4 Sf6 5.
Sc3 e5 6. Sdb5 d6 7. Lg5 a6 8. Lxf6 gxf6 9.
Sa3 b5 10. Sd5 f5 11. Ld3 Le6 12. c3 Lg7 13.
Df3 0-0 14. exf5 e4 15. Dxe4 Lxd5 16. Dxd5
Te8+ 17. Kf1 Db6 18. h4 Te5 (e5 är ingen bra
ruta för tornet. Red. anm.) 19. Df3 Tae8 20.
Th3 Lf6 21. Dh5 d5 22. Dh6 Dd8 23. g4 Sb8
24. Dh5 f6 25. Dh5 f6 26. Sc2 Sc6 27. Se3 d4
28. Sg4 dxc3 29. Sxe5 Sxe5 30. bxc3 Tf8 31.
Td1 Dc8 32. Tg3 Sxd3 33. Tdxd3 Dxf5 34.
Dg4 1-0

Sicilianskt

- Per Svensson
 Per Grimfjård, Hagaskolan

(Final i Skollag-SM 1990, Rond 3, Bord 3)

Kommentarer: Per Svensson

1. c4 Sf6 2. Sc3 e6

Efter 2. – e6 kan vit spela 3. d4 d5 och gå in i
Damgambit men eftersom jag visste att min
motståndare brukade spela damgambit så spe-
lade jag en egen specialvariant.

3. g3 Le7 4. Lg2 Sc6 5. d3 d5 6. cxd5 exd5 7.
d4

Tempoförlust för vit.

7. – Lf5 8. a3

För att förhindra Sb4 och hot på c2.

8. – 0-0 9. Lg5 Se4 10. Lxe7 Sxe7 11. Db3
Sxc3 12. bxc3 b6 13. Sh3?

Feldrag. Idéen var att utveckla springaren via
f4, men detta visade sig inte gå utan Sf3 direkt
skulle vara bättre även om bindningen med
Le4 skulle vara ett problem.

13. – c6 14. 0-0 Dd7 15. Sg5 h6 16. Sf3

Och vit förlorar fler tempon.

16. – Sg6 17. Tfe1 Tfe8 18. e3 Kh8

För att senare kunna spela f5.

19. c4 Le6 20. cxd5 cxd5

Svart slår med bonden för att slippa tryck på
den efter Dc3 och Tc1, men även för att skapa
en avlägsen fribonde på damflygeln. Nackde-
len är de isolerade bonden på d5.

21. Tec1 Tec8 22. Se1 Se7 23. Sd3 Txc1 24.
Txc1 Te8 25. Tc3 Tc4 26. Se5 Txc3 27. Dxc3
Da4 28. Dc1

För att förhindra 28. – Dd1+ 29. Lf1 Lf3 och
en mycket dålig ställning.

28. – b5 29. Lf1 b4 30. axb4 Dxb4

Och svart har sin avlägsna fribonde.

31. Sd3 Dc4 32. Da3 Dc7 33. Sc5 Lg4 34.
Kg2

För att förhindra Lf3

34. – Sg6 35. Da2 Se7 36. Da4

Med hotet De8.

36. – g6 37. Da6 Db6?

Vid avbyte är det klar remi medan ställningen
innankanske var liten fördel för svart.

38. Dxb6 axb6 39. Sa4

I detta läge trodde svart att bonden var förlo-
rad och spelade Sc6?? Klart bättre hade 39. –
Sc8 varit och på hotet La6 spelar man Ld7 och
står åtminstone på remi.

39. – Sc6?? 40. Sxb6 Lf5 41. Le2

Hotar att slå på d5 vilket inte gick förut p g a
Le4+ med springarvinst.

41. – Le6 42. Lf3 Se7 43. Kf1 Kg7 44. Lg2 Kf6 45. Sa8 Ld7 46. Sc7

Här började svarts tid att ta slut så vit börjar hoppa runt med sina pjäser för att få svarts tid att gå ytterligare.

46. – Lc6 47. Ke1 Kg5 48. Sa6 Lb5 49. Sb4 Lc4

Nu har vit lurat runt svarts löpare inom räckhåll för vits kung vilket senare skulle bli avgörande.

50. Kd2 f5 51. Kc3 Kf6 52. e4

Vit hoppas på att få byta löpare och samtidigt få en fribonde men detta ville inte riktigt svart.

52. – fxe4 53. Lxe4 Kg5 54. Lg2 h5 55. Sc2 Pjäsbyste är oundvikligt efter Se3 med hot på löparen.

55. – Sf5

Svart väljer att försöka behålla löparen och försöker byta springare i stället.

56. Sa3!

Svarts bondeförlust är nu oundviklig men han väljer ändå att behålla löparen genom

56. – La6 57. Lxd5 h4 58. Lg2 hxg3 59. hxg3 Kf6 60. Sc2 Sd6 61. Kb4 Ld3 62. Se3 Se4 63. Lxe4 Lxe4 64. Kc5

Vits vinst är klar. I partiet följde

64. – Ke6 65. d5+ Kd7 66. Kd4 Lb1 67. Ke5 Ke7 68. Sd1 Lc2 69. Sc3 Ld3 70. Se4 Lb1 71. Sc5 Lf5 72. d6+ Kd8 73. Kf6 Ke8 74. f3 Kd8 75. g4 1 – 0

P g a planen d7, Ke6, Kd6, Se6 med vinst.

Kungsindiskt

Jörgen Fransson, LASS

Per Ahlström, Motala SS

(Östgöta-Cupen rond 1, Bord 3)

1. d4 Sf6 2. Sf3 g6 3. c4 Lg7 4. g3 d6 5. Lg2 0–0 6. 0–0 Sc6 7. Sc3 a6 8. h3 Tb8 9. Lg5 h6 10. Le3 b5 11. cxb5 axb5 12. Dc1 Kh7 13. Sxb5 Txb5 14. Dxc6 Txb2 15. Tf1 Le6 16. a4 Ld5 17. Dxc7 Da8 18. Tc2 Tb7 19. Dc3 Tf8 20. De1 Le4 21. Tcc1 Tb2 22. a5 Da6 23. Ld2 g5 24. e3 Da8 25. Dd1 g4 26. hxg4

Sxg4 27. Se1 Sf6 28. Lc3 T2b3 29. Lxe4 Dxe4 30. Dc2 d5 31. a6 Dxc2 32. Txc2 Se4 33. Tb2 Txb2 34. Lxb2 Ta8 35. Sd3 e6 36. a7 Sd2 37. Lc3 Sc4 38. Lb4 Kg8 39. Lc5 Lf8 40. Tb1 1 – 0

Jugoslaviskt

Johan Ingbrandt, Schack 08

Per Vernersson, LASS

(Östgöta-Cupens final, Bord 1)

Kommentarer: Per Vernersson

1. g3 Sf6 2. Lg2 g6 3. e4 d6

Jag spelar ju aldrig jugoslaviskt i vanliga fall så man måste ju ta tillfället i akt ...

4. d4 Lg7 5. Sc3 0–0 6. Sge2 e5 7. h3 Sc6 8. Le3 exd4 9. Sxd4 Ld7 10. 0–0 Te8 11. Te1 Sxd4

Under partiet hade jag den känslan att "här spelar man a6". Det visade sig sedan när jag tittade i Nunn's färsk (1989) "The complete Pirc" att det var fallet. Men även 11. – Sxd4 är spelbart.

12. Lxd4 Lc6

Vit kan vara nöjd med öppningen. Terrängfördelen låter sig inte kompenseras i första taget. Vit måste nu välja en angreppsplan.

13. b4 a6 14. a4 Dd7 15. Dd3 b6

Vit hotade att genomföra b5. Ställningen krävde beräkning redan vid 13. a6. "Hur kombinera försvar mot både b5 och e5?". Detta tema återkommer här. 15. – b5 är ju synnerligen osmakligt för svart (p g a nya svagheter) varför svart behöver alternativ.

16. b5 Lb7 17. g4!?

Nu blir det riktigt intressant 17. e5 var verkningstätt då 17. – Lxg2 18. exf6 Dxh3 räcker och blir över. 17. g4 bränner en del broar och flyttar över tyngdpunkten mot centrum och kungsflygeln.

17. – Dc8

Sf8 måste ju ha någonstans att ta vägen ...

18. Dc4 Sd7 19. Lxg7 Kxg7 20. Dd4+ Kg8 20. Lf1

Det här tror jag inte är helt exakt. 20. Te3 ger möjlighet att bemöta Se5 med f4.

5. – Sf6 6. Lg2 Le7 7. 0–0 0–0 8. Te1 är vanligast. (Vanligare är 2. d4 d5. RR)

6. Lg2 Sge7 7. 0–0 0–0 8. Te1

I denna variant är det svårare för vit att genomföra e4–e5 än i varianten där svart spelar

5. – Sf6. Därför rekommenderas i en teoribok 8. Sh4 följt av 9. f4.

8. – Tb8 9. a4 Lc7 10. b3

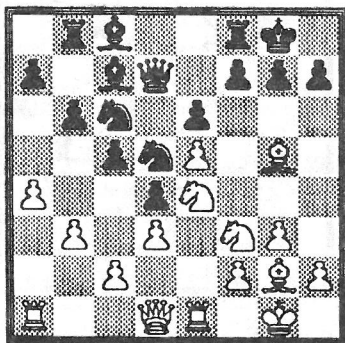
10. c3 är mer flexibelt men jag hade bedömt framstöten d5–d4 som tveksam för svart.

10. – d4 11. e5 Sd5 12. Se4 b6?

Svart hoppas vinna e–bonden men gapar efter för mycket. 12. – Sxe5 13. Sxc5 gav ungefär lika spel)

13. Lg5 Dd7

13. – f6 14. exf6 gxf6 15. Lh6 +=

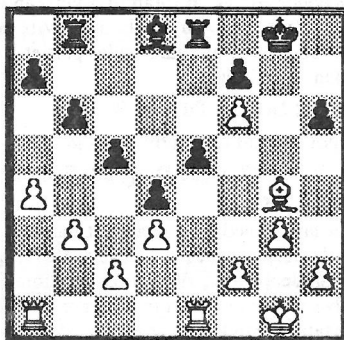
14. Sf6+! gxf6 15. Lxf6 Sxf6 16. exf6 e5?

Efter 16. – Dd8! 17. Sd2 Dxf6 18. Lxc6 har vit bara en minimal fördel.

17. Sg5 Dg4

17. – Df5 18. Dh5 Dg6 (Mot hotet 19. Le4) 19. Dxc6 fxc6 20. f7+ Kg7 21. Lxc6 h6 22 Sf3 ± och vit behåller merbonden.

18. Dxc6 Lxc6 19. Lxc6 h6 20. Sf3 Lxf3 21. Lxf3 Tfe8 22. Lg4 Ld8

Ser ut som ett feldrag men vit behåller i alla fall merbonden med hjälp av dubbling på e–linjen och stöten f2–f4. Jag var lite besviken att jag bara fick ett slutspel med merbonde och olikfärgade löpare efter mitt tematiska men ändå tjusiga springaroffer. Svarts remichanser är trots de olikfärgade löparna mycket små då vits kung hotar att tränga in på damflygeln och plocka flera bönder.

23. Ld7 Tf8 24. Txe5 Lxf6 25. Te4 Tb7 26. Lc6 Tc7 27. Lb5 Te7 Tae1 Txe4 29. Txe4 Tc8 30. Kg2 Tc7 31. Kf3 Kf8 (?) 32. Te8+ Kg7 33. Ke4 Te7+

Vits kung var ändå på väg till d6 och c6.

34. Txe7 Lxe7 35. Kd5 Kf6 36. Kc6 Ke5 (?)

Underlättar för vit, men svart måste ändå släppa a7–bonden eller b6–bonden utan kompensation.

37. Kd7 Lg5

Desperation, men om svart räddar löparen faller f7–bonden.

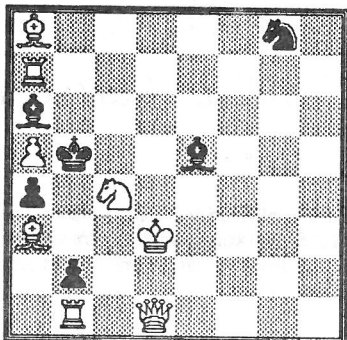
38. f4+ Lxf4 39. gxf4 Kxf4 40. Kc7 Ke5 41. Kb7 Kd6 42. Lc6 f5 43. Lf3 Ke5 44. Kxa7 Kf4 45. Lg2 1–0

Problempalten

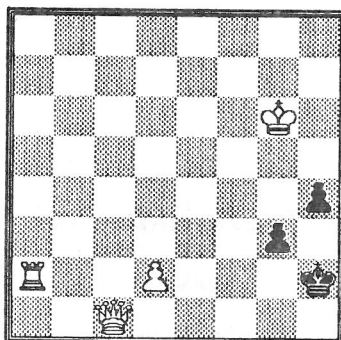
Detta nummers problempalt ägnas naturligtvis åt "The Grand Old Man", Åke Hellström. Ur hans rika produktion har vi valt följande kvartett. (Lös. sid 43.)

Åke Hellström, Corren 1982

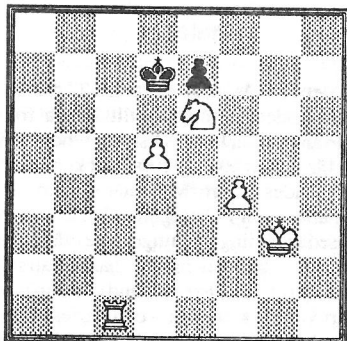
Matt i 2 drag

Åke Hellström, NNT 1940

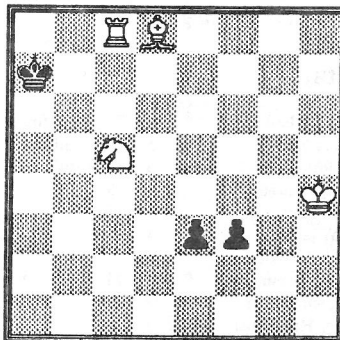
Matt i 3 drag

Åke Hellström, Avestaposten 1962

Matt i 4 drag

Åke Hellström, TFS 1980

Matt i 4 drag

UNGDOMS- SCHACK

Ingvar Carlsson

Talangjakten

Kvalet

I talangjakten som ordnas över hela landet en gång per år fick i år alla som var födda 1980 eller senare vara med. Lasse Danielsson som förra året blev trea i riksfinalen hade därmed fallit för åldersstrecket.

LASS arrangerade två kvalificeringstävlingar i år. Den första spelades på klubblokalen en lördag i mars med ett tjugotal spelare i en sexronders monradturnering.

Resultat:

1. Pontus Carlsson	5	21	till final
2. Björn Alling	5	20	till final
3. Olov Wilander	5	19.5	till final
4. Toumaj Ahmadi	4	19	
5. Joakim Nordin	4	18	
6. Sara Wilander	4	16	
7. Fredrik Almroth	3.5		
8. Emanuel Svennénus	3	21	
9. David Ribberfors	3	20.5	
10. Nicklas Holmquist	3	19	
11. Christian Hedenstierna	3	17	
12. Alexander Pettersson	3	15	
13. Björn Pettersson	3	14.5	

osv.

Den andra kvalificeringstävlingen som spelades på Slestadsskolan samlade bara åtta deltagare bland dem som var förhindrade att delta i den första tävlingen.

Resultat:

1. Björn Werstén	5	till final
2. Elias Kvarnström	3.5	12.5
3. Peyman Marzabadi	3.5	11.5
4. Daniel Håkansson	2.5	

osv.

Finalen

I riksfinalen i Borås i april startade 122 spelare från hela landet. Därav var alltså fyra från LASS. Från Motala kom två stycken och från Schack 08 i Norrköping fyra stycken. Åtta ronder spelades enligt Monrads system liksom i knattcupen i Östergötland. Tävligen flöt fint sedan tävlingsledningen i de två första ronderna fått säga till några "bakspelande" föräldrar (ej från Östergötland). Anmärkningsvärt var dock att läsk – och kaffeservering ej förekom i spellokalen eller ens i samma hus som spellokalen (Folkets Hus! Perestrojkan kommer nog dit också så småningom). Östgötarna hävdade sig bättre än väntat.

Resultat:

1. Edward Hamilton, Limhamn -80	7.5
2. Filip Landgren, Växjö SK -82	7
3. Emanuel Berg, Schack Kil -81	6.5 39.5
4. Simon Brondell, Örebro SS -80	6.5 35.5
7. Jakob Reigo, Schack 08 -80	6 38.5
14. Olov Wilander, LASS -80	6 32.0
15. Pontus Carlsson, LASS - 82	6 29.5
20. Christian Carlson, Schack 08 -80	5.5
42. Björn Werstén, LASS -81	4.5
49. Joakim Stensson, Motala SS -80	4.5
57. Björn Alling, LASS -80	4

osv.

Olov och Pontus hade bara fyra spelare framför sig som tog fler poäng än deras 6 poäng, men eftersom de startade trögt så fick de dålig kvalitetspoäng. Ett mycket bra resultat. Björn Alling hade just varit sjuk och kunde inte spela lika bra som tidigare under våren. Björn Werstén startade mycket bra men tröttnade mot slutet.

Till nästa år hoppas vi på ännu bättre uppslutning i kvalificeringstävlingarna. Då får vi skicka fler spelare till final.

Knatte- och ungdomscupen

Inför den tredje och sista omgången belade LASSare de tre främsta platserna i alla tre åldersklasserna i den sammanlagda tävlingen. Som väntat spelade de ledande LASSarna också bra i den sista omgången i Norrköping.

I den äldsta gruppen låg Viktoria, Per och Ingela lika efter två omgångar. Nu visade Viktoria att det minsann inte var någon slump att hon hade högst rankingtal utan vann sista omgången en poäng före Per. Därmed vann hon också sammanlagt.

I mellanstadieklassen, knatte 1, ledde Lasse Danielsson sammanlagt en poäng före Anna Svensson och 1.5 poäng före Kristian Friebe efter två omgångar. I sista omgången spelade Kristian mycket koncentrerat och vann alla sju partierna. Därmed lyckades han passera Lasse sammanlagt som "bara" tog 5 poäng.

I yngsta klassen, knatte 2, var frågan om Björn Alling skulle hinna ikapp Pontus Carlsson

som ledde med en poäng före Björn efter de två första omgångarna. Björn hade en bra dag och vann allt utom femte rondens parti mot Pontus. I detta avgörande parti vann Pontus tåligt pjäs och vann efter säkert spel. Med två avslutande remier säkrade han den sammanlagda segern medan Björn vann tredje omgången en halv poäng före bland annat Pontus.

Resultat omgång 3

UNGDOM

1. Viktoria Johansson	6
2. Per Svensson	5
3. Josef Ask, Schack 08	4.5
4. Ingela Eriksson	4.5
8. Anders Danielsson	4

KNATTE 1

1. Kristian Friebe	7
2. Johannes Johansson, Schack 08	5.5
3. Markus Gerdin, Schack 08	5.5
4. Lasse Danielsson	5
5. Anna Svensson	5
12. Henrik Andersson	4
14. Martin Kylinger	4
20. Anna Eriksson	3.5

KNATTE 2

1. Björn Alling	6
2. Nina Roghed, Motala	5.5
3. Daniel Nilsson, Schack 08	5.5
4. Pontus Carlsson	5.5
6. Toumaj Ahmadi	5
8. Björn Werstén	5
13. Olov Wilander	4.5
25. Nicklas Holmquist	3.5
26. Peyman Marzabadi	3.5

Knatteserien

Serien spelades i år för första gången i två klasser, en mellanstadieklass och en lågstadieklass. Vi ställde upp med tre lag i vardera serien, det vill säga två lag mer än förra året. Som väntat vann LASS - Slestad mellanstadieserien med samma lag som vann skollag - DM nämligen: Henrik Andersson, Martin Carlsson, Anna Svensson och Martin Kylinger.

I lågstadieserien hade vi avstått från att toppa ett lag, som då troligen skulle vunnit serien,

för att istället låta flera spelare vara med och låta dessa möta jämbördigt motstånd. Trots detta hade både LASS – Lambohov med Pontus Carlsson, Toumaj Ahmadi, Peyman Marzabadi, Nicklas Holmquist samt Joakim Nordin och LASS I med Björn Alling, Olov Wilander, Sara Wilander samt Kristofer Bremström chans att vinna serien inför de två sista ronderna då båda LASS – lagen mötte ledande Schack 08 – Skarphagen. Tyvärr vann Skarphagen bägge matcherna och därmed serien.

Serietabeller

Ungdomsserien

08 – Vilbergen	6	4	2	0	18.5	10
LASS	6	4	2	0	18	10
08 – Hageby	6	3	3	0	15.5	9
Motala SS I	6	3	1	2	11.5	7
Motala SS II	6	1	1	4	7	3
08 – Vrinnevi	6	0	2	4	6	2
SS Allians	6	0	1	5	7.5	1

Knatte A

LASS – Slestad	9	8	0	1	31.5	16
08 – Vrinnevi I	9	7	1	1	28	15
08 – Skarphagen	9	6	3	0	28	15
LASS – Centrum	9	4	3	2	23	11
08 – Vrinnevi II	9	5	1	3	19.5	11
Motala SS I	9	2	2	5	12	6
LASS – Mix	9	1	3	5	14.5	5
Motala SS II	9	2	1	6	8.5	5
08 – Vrinnevi III	9	1	2	6	10	4
08 – Vrinnevi IV	9	1	0	8	5	2

Knatte B

08 – Skarphagen	7	7	0	0	45	14
LASS – Lambohov	7	4	2	1	35	10
LASS I	7	4	1	2	35	9
08 – Vilbergen	7	2	3	2	27.5	7
08 – Vrinnevi I	7	2	2	3	27.5	6
LASS II	7	2	2	3	26	6
Motala SS	7	1	2	4	20	4
08 – Vrinnevi II	7	0	0	7	8	0

Ungdoms- och Knattegrupper

NYKIL

Ett knappt tiotal spelare har deltagit i vårens schackgrupp i Nykils skola. Till stammisarna hör bröderna Jonas och Jakob Claeson och pappa Kjell som deltagit på "dispens". Dit hör också bröderna Björn och Bengt Werstén som kanske är de som har satsat mest på schacket i år. Björn har också utvecklats snabbt med många bra resultat i årets tävlingar. I lagsammanhang har det inte passat med åldersgränserna utan Nykilsspelarna har fått spela i två olika lag, LASS – mix i mellanstadieserien och LASS II i lågstadieserien.

I vårens Nykilsmästerskap som omfattade vanliga schackpartier, blix, problemlösning och slutspelsövningar blev slutresultatet:

1. Pontus Carlsson	25	(Gästspelare)
2. Jonas Claeson	24	
3. Björn Werstén	22	
4. Kjell Claeson	18.5	(Oldboy)
5. Jakob Claeson	15	
6. Bengt Werstén	14	(Yngst)

osv

Till nästa år hoppas vi på så många nya spelare att vi kan bilda en nybörjargrupp som slipper möta och ständigt förlora mot de etablerade spelarna.

LAMBOHOV (Onsdagar)

Vi har under onsdagarna haft två grupper igång på Slestadsskolan. Klockan fem har vi haft en nybörjargrupp med Per Svensson och Ingvar Carlsson som ledare. I denna grupp har cirka 15 spelare deltagit varav ungefär tio stycken regelbundet. Flera av spelarna har utvecklats mycket under året. Vi har också fått flera nya spelare från Änggårdsskolan vilket är roligt då vi haft svårt att få ihop skollag därifrån tidigare.

I den sena onsdagsgruppen har vi tio trogna deltagare som kommer regelbundet och som har hållit på att spela något år. De brukar delta i nästan alla schacktävlingar i Östergötland i vilka spelare från lågstadiet får vara med i. Per Svensson och Viktoria Johansson har varit ledare.

I onsdagsgrupperna har spel och instruktion varvats. I den yngsta gruppen har vi kört mycket med Snigeln och Igelkotten (matt med två torn, matt med torn, matt med dam, skolmatt etc) samt lite med GABIÖ. GABIÖ står för Gaffel, Avdragare, Bindning, Instängning och Överbelastning, dvs taktiska tricks som alla spelare har användning av.

I den äldre gruppen har vi haft mer problemlösning och spel och mindre övning med övningshäften.

I bägge grupperna har vi haft en vartävling bestående av bland annat blytschack, problemlösning och tipspromenad.

Resultat:

Tidiga gruppen

1. Joakim Nordin	16
2. Elias Kvarnström	14
3. Emanuel Svénnérus	12
Pierre Pettersson	12
Anton Frank	12
6. Per Åström	11.5
7. Per Erlandsson	10
8. Svante Lamberts	6.5
9. Daniel Håkansson	5
10. Robin Svensson	3.5

osv

Sena gruppen

1. Pontus Carlsson	35.5
2. Björn Alling	25.5
3. Sara Wilander	21.5
4. Peyman Marzabadi	21
5. Lena Möller	20.5
6. David Ribberfors	20
7. Toumaj Ahmadi	17
Nicklas Holmquist	17
9. Fredrik Almroth	16
10. Christian Hedenstierna	11

osv

LAMBOHOV (Fredagar)

I första hand för de som inte kunnat gå på onsdagsschacket så har vi haft en grupp på fredagarna med Per Svensson som ledare. Till denna har dessutom kommit några entusiaster på både låg – och mellanstadiet som tycker att man ska spela schack varje dag i veckan. Även på fredagarna har vi haft en vartävling:

1. Pontus Carlsson	17
2. Anna Eriksson	16.5
3. Anna Svensson	15.5
4. Martin Kyllinger	14
5. Olov Wilander	13.5
6. Eva Berglund	11.5
Sara Wilander	11.5
8. Björn Alling	10
9. Toumaj Ahmadi	9.5

osv

Pontus Carlsson och Toumaj Ahmadi stöttar varandra under Knatte-Cupen.

Korrschack

Ingvar Carlsson

Olympiad XI, förgrupp 4

Mitt sista parti mot Rumänien går sakta. Turneringssläget är detta:

Sverige	19.5	av 25	78.0 %
Rumänien	6	av 8	75.0 %
Polen	5	av 8	62.5 %
Schweiz	13	av 23	56.5 %
Sovjet	1.5	av 3	50.0 %
Irland	4.5	av 10	45.0 %
Spanien	3.5	av 10	35.0 %
Italien	2.5	av 9	27.8 %
Nicaragua	0.5	av 17	2.9 %

Eftersom 2 eller eventuellt 3 lag går vidare så är läget mycket lovande. Sverige har redan vunnit mot Schweiz och Spanien. Mot det tänkbara hotet Polen leder Sverige med 2.5 – 0.5. Mot Rumänien och Sovjet har Sverige i båda matcherna 0.5 – 0.5. Dessa två lag tycks vara de enda som kan hota Sverige.

4:e Europalagmästerskapet

Poängställningen är lika eller fördelaktig i alla Sveriges matcher. Sverige har nu 18 poäng på 27 partier, dvs 67 %, vilket kanske är lite för dåligt för att vinna gruppen. Själv har jag inget nytt resultat att redovisa, men jag har två mycket intressanta partier kvar vilka jag hoppas få återkomma till senare.

Lag-SM 1990, Div1

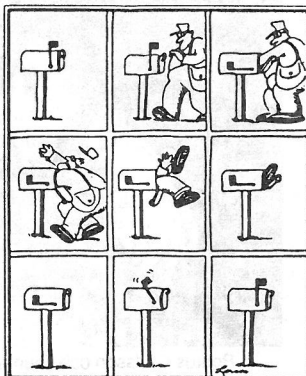
Nu har det alltså hänt! I Lag-SM 1982 blev vi 2:a. Sedan dess har alla tänkbara lagmedlemmar sagt att "jag ställer upp om vi får ihop ett bra lag" och så har anmälningstiden gått ut.

Med Ingvar Carlsson, Per Vernersson, Bo Sjögren och Tom Axelsson har vi onekligen ett starkt lag. Vi är uppriktigt sagt favoriter. Spelet har dock bara pågått i ett par månader. Då har man inte upptäckt sina dåliga ställningar ännu. Per och Bosse tycker dock redan att några motståndare står tveksamt ...

Följande lag deltar:

SK Rockaden, Umeå
LASS
Tibro SK I
SK City
AK 77, Göteborg
Vällingby SK
Schack 47, Mariestad
SK Örnen, Örnsköldsvik
SK Rockaden, Stockholm

I nästa nummer ska vi göra en seriös bedömning av motståndet och våra chanser. Mina egna partier följer hittills teorin. Att döma av motståndarnas handstil, m m så har åtminstone två spelare så pass svåra psykiska problem att jag räknar med minst två lätta poäng.

Notiser

Junior – DM 1990

Årets upplaga av junior – DM lockade tretton spelare till start var av fem ifrån LASS. Segrade gjorde Morten Strandberg, Schack 08, på 5/6. Bästa LASSare blev Kristofer Cassel som kom på tredje plats med 4 poäng.

Senior – DM 1990

Distriktsmästare 1990 blev Alliansaren Rickard Andersson. Efter sex ronder hade han skrapat ihop 4. 5 poäng vilket räckte för att lämna det 18 man starka startfältet bakom sig. Bästa LASSare blev Viktoria Johansson som med 4 poäng kom på fjärde plats.

Snabbschack – DM

Tjugotalet spelare slöt upp till start vid tävlingarna i Linköping. Seniormästare blev Magnus Fäldt, Schack 08, på 5. 5/6. Bästa junior och tillika juniormästare blev Olle Wade-mark, Schack 08, på 4/6.

Ibland LASSarna lyckades Per Svensson bäst med en tredjeplats i juniorklassen på 3 poäng.

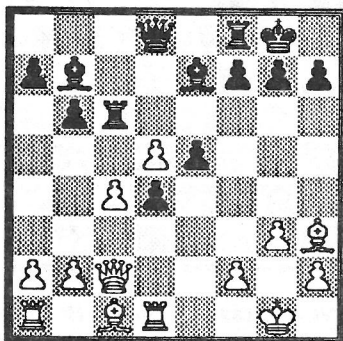
Snabbschack – KM

Ett tiotal spelare ställde upp i den sexrondiga turneringen som spelades enligt Monrads system. Segrade gjorde Robert Ericsson på 4. 5 poäng, tätt följd av en kvartett spelare på 4 poäng.

Simultan

Med sina fina resultat i nationella och lokala turneringar de senaste åren har Per Vernersson blivit eftertraktad som simultangivare. I slutet

av november förra året spelade han mot 13 motståndare från en av Linköpings två största schackklubbar, och nådde resultatet 10 vinster, 2 remier och 1 förlust (Paul Andersson).

Börje Lindberg – Per Vernersson

Per har lyckats fint med sin strategi; utan hästar på brädet har vit ingenting att sätta emot:

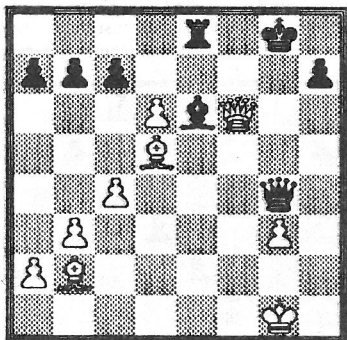
1. – Dxd5! 2. Lf5 (2. Lg2 Dxc2!) Txc4 3. Lxh7+ Kh8 4. De4 Txc1 5. Tdxc1 Dxe4 6. Lxe4 Lxe4 7. Te1 Lc2 och d-bonden avgör.

Solvalla-Cupen

I år ställde vi upp med ett lag i kvalet till Solvalla-Cupen. De sex medlemmarna i laget var Per Vernersson, Pavel Lacko, Bo Sjögren, Tony Herrström, Jörgen Fransson och Hans-Åke Cedersund. Första ronden vann vi ganska klart mot Finspång, men i den andra mötte vi ett revanschuget Schack-08, som kom med ett toppat lag. För att göra en lång (och synnerligen olustig) historia kort kan meddelas att Per tog vår poäng, en remi mot Johan Ingbrandt.

En historia med en tragikomisk poäng: Mitt i pausen mellan de två lördagsronderna dyker de två Alliansarna Rickard Andersson och Rolf Isaksson upp i spellokalen för att förstärka laget i semifinalen. Med lite fantasi kan ni säkert föreställa er deras miner när de inser att matchen Strängnäs – Allians slutat 4 – 3 ...

Kenneth analyserar

Torvald Larsson – Robert Hellewell

I Corren undrade Tom huruvida "någon läsare, Gud i himmelen eller kanske Torvald själv" kunde säga hur vit vinner ovanstående ställning. Kenneth Leander har analyserat fram vinst för vit i alla varianter och skickat utförliga analyser till oss.

Tyvärr har vi inte plats att återge alla varianter här, men i korthet baseras vits vinstidé på att matthotet på g7 måste garderas från g-linjen (Med damen på d7 vinner vit med 1. Dh8+ Kf7 2. Dg7 matt). Efter 1. d7! kan svart alltså inte schacka till sig bonden hur som helst. Inte heller Tf8 fungerar p g a Dxf8 och d8D+. Men inte ens om svart kan slå bonden med löparen och gardera matten på g7 med damen klarar han alla hot: 1. – Dxc3+ 2. Kf1 Dd3+ 3. Kf2 Dd2+ 4. Kg3 De1+ 5. Kh2 De2+ 6. Lg2 Dh5+ 7. Kg1 Dd1+ 8. Lf1 Dg4+ 9. Kf2 Lxd7 Det är svårt att se hur svart skulle kunna erövra bonden under mer fördelaktiga förhållanden. Vit vinner dock även här! 10. Dh8+ Kf7 11. Dxb7+ och den svarta kungen måste gå till en minerad ruta (11. – Kf8 12. La3+ ; 11. – Ke6 12. Lh3). En vacker slutförsering!

Blixtserien (Final)

Efter blixtseriens åtta kvalificeringsomgångar var det så dags för final där de åtta främsta ifrån kvalet fick delta.

Finalen spelades i två omgångar där man i omgång 1 spelade en Bergerturnering (alla möter alla). Ifrån Bergergruppen gick sedan ettan till fyran till A – gruppen i omgång 2 medan spelare 5 – 8 fick spela i B – gruppen. Spelarna i A – gruppen fick nu genom cupspel (bäst av fyra partier) göra upp om titeln Blixtcupmästare 89/90. B – gruppen spelade om plats 5 – 8.

Resultat omgång 2:

A – gruppen

Semifinal

Per Vernersson – Bo Sjögren 3 – 2
Tony Herrström – Håkan Greiff 0 – 3

Match om 3: e pris

Bo Sjögren – Tony Herrström 1 – 3

Final

Per Vernersson – Håkan Greiff 2.5 – 1.5

B – gruppen

Semifinal

Mikael Helin – P – O Jakobsson 0 – 3
Robert Ericsson – Per Svensson 3 – 2

Match om 5: e – 6: e plats

Robert Ericsson – P – O Jakobsson 3 – 2

Match om 7: e – 8: e plats

Mikael Helin – Per Svensson 2 – 3

Slutställning i finalen Blixtserien 89/90:

1. Per Vernersson
2. Håkan Greiff
3. Tony Herrström
4. Bo Sjögren
5. Robert Ericsson
6. P – O Jakobsson
7. Per Svensson
8. Mikael Helin

ALLSVENSKAN

1989 – 90

LASS I

Rond 1: LASS I – Örebro SS

	4 – 4
Per Vernersson (2300) – Peter Fransson (2376)	1 – 0
Pavel Lacko (2272) – Curt Gruvæus (2316)	1 – 0
Jörgen Fransson (2188) – Jan-Olov Lind (2254)	0 – 1
Jan Westlund (2174) – Per Sundelius (2022)	remi
Bo Sjögren (2159) – Morgan Lundqvist (1997)	remi
Ingvar Carlsson (2102) – Rolf Göransson (1967)	1 – 0
Björn Alenfalk (2075) – Patrik Larsson (1947)	0 – 1
Tom Axelsson (2057) – Lennart Johansson (1898)	0 – 1

Rond 2: Luleå SS – LASS I

	5 – 3
Kurt Setterqvist (2337) – Per Vernersson (2300)	0 – 1
Kaj Engström (2278) – Jörgen Fransson (2188)	remi
Tomas Houtin (2174) – Bo Sjögren (2159)	0 – 1
Gunnar Pousette (2129) Tom Axelsson (2057)	1 – 0
Roland Eriksson (2115) – Robert Eriksson (2035)	1 – 0
Lennart Elander (2094) – Michael Carlsson (1946)	remi
Mr X – wo	1 – 0
Mr Y – wo	1 – 0

Rond 3: LASS I – SK Rockaden Umeå

	4 – 4
Per Vernersson (2300) – Mats Lindgren (2247)	remi
Pavel Lacko (2272) – Kent Vänman (2135)	1 – 0
Jörgen Fransson (2188) – Dan Andersson (2106)	0 – 1
Jan Westlund (2174) – Rune Sandström (2024)	1 – 0
Bo Sjögren (2159) – Fredrik Lindgren (1980)	0 – 1
Ingvar Carlsson (2102) – Eric Carlsson (1974)	1 – 0
Tom Axelsson (2057) – Poul-Erik Jensen (1963)	0 – 1
Claes Eriksson (2050) – Peter Skoglund (1914)	remi

Rond 4: SK Passanten – LASS I

	4.5 – 3.5
Dan Cramling (2435) – Per Vernersson (2300)	remi
Anders Lundin (2280) – Pavel Lacko (2275)	1 – 0
Malte Burwick (2229) – Jörgen Fransson (2188)	remi
Stefan Sandén (2209) – Jan Westlund (2174)	remi
Fredrik Nordlund (2174) – Bo Sjögren (2159)	remi
Anders Lovén (2135) – Ingvar Carlsson (2102)	0 – 1
Peter Ekelund (2214) – Tom Axelsson (2057)	remi
Tor Ericson (2004) – Claes Eriksson (2050)	1 – 0

Rond 5: LASS I – Solna SS

	3.5 – 4.5
Per Vernersson (2368) – Christer Bergström (2459)	remi
Pavel Lacko (2275) – Robert Callergård (2325)	remi
Jan Westlund (2216) – Magnus Bergström (2293)	1 – 0
Bo Sjögren (2202) – Peter Bjarnehag (2276)	remi
Jörgen Fransson (2188) – Tomas Denecke (2197)	0 – 1
Ingvar Carlsson (2126) – Håkan Hansson (2193)	0 – 1
Robert Eriksson (2108) – Philip Sandberg (2084)	1 – 0
Claes Eriksson (2055) – Björn Öhlund (2057)	0 – 1

Rond 6: LASS I – K-H Alliansen

	5 – 3
Per Vernersson (2368) – Peter Backe (2257)	remi
Pavel Lacko (2275) – Göran Marklund (2195)	remi
Jan Westlund (2216) – Stefan Marklund (2094)	0 – 1
Bo Sjögren (2202) – Leif Isaksson (1953)	remi
Ingvar Carlsson (2126) – Christian Smedjeborg (1926)	1 – 0
Claes Eriksson (2055) – Niklas Johansson (1858)	remi
Stephan Norman (2034) – Stefan Bergic (1850)	1 – 0
Hans-Åke Cedersund (2014) – Gösta Larsson (1658)	1 – 0

Rond 7: Skara SS – LASS I

	3 – 5
Lars-Göran Eklund (2348) – Per Vernersson (2368)	remi
Hans Friberg (2298) – Pavel Lacko (2275)	remi
Göran Andersson (2284) – Bo Sjögren (2202)	remi
Niclas Cedergård (2224) – Jörgen Fransson (2188)	0 – 1
Rikard Dahlström (2016) – Ingvar Carlsson (2126)	remi
Fredrik Kjellqvist (1982) – Claes Eriksson (2055)	0 – 1
Anders Åstebro (1929) – Björn Alenfalk (2053)	0 – 1
Oliver Süttenbach (1838) – H-Å Cedersund (2014)	1 – 0

LASS II

Rond 1: LASS II – Växjö SK

	1.5 – 6.5
Claes Eriksson (2050) – Rolf Lekander (2392)	remi
Robert Ericsson (2035) – Peter Lundstedt (2066)	remi
Åke Svensson (1995) – Bengt Wilborn (2062)	0 – 1
Robert Hollowell (1991) – Sven Axelsson (1924)	0 – 1
Viktoria Johansson (1980) – Alf Isaxon (1914)	remi
Ove Nyhån (1960) – Bertil Askander (1854)	0 – 1
Michael Carlsson (1946) – Rod Stephens (1810)	0 – 1
Jan Lindström (1713) – Gert Brushammar (1671)	0 – 1

Rond 2: Nässjö SK – LASS II 3.5 – 4.5

Ulf Johansson (2220) – Stephan Norman (2006)	1 – 0
Leif Björking (2140) – Uno Nävert (1998)	0 – 1
Marcus Johansson (2132) – Robert Hellewell (1991)	1 – 0
Anders Burman (2162) – Viktoria Johansson (1980)	remi
Karsten Foli (1983) – Ove Nyhlén (1960)	0 – 1
Kent Johansson (1901) – Torvald Larsson (1882)	0 – 1
Mats Eriksson (1787) – Bengt Hermansson (1785)	remi
Kent A Johansson (1731) – Per Svensson (1640)	remi

Rond 3: LASS II – AK-77, Gbg 2 – 6

Hans-Åke Cedersund (2010) – A.Ziegler (2298)	0 – 1
Uno Nävert (1998) – I.Tibell (2097)	0 – 1
Viktoria Johansson (1980) – G.Fredin (2005)	0 – 1
Michael Carlsson (1946) – J.Hultin (2038)	0 – 1
Marcus Degerheim (1913) – R.Abrahamsson (2038)	0 – 1
Lars Larsson-Cohn (1893) – H.Eliason (2056)	1 – 0
Torvald Larsson (1882) – U.Hartman (1964)	0 – 1
Björn Pettersson (1815) – M.Persson (1903)	1 – 0

Rond 4: Tibro SK – LASS II 1 – 7

Christer Thörnqvist (2102) – Stephan Norman (2006)	0 – 1
Kjell Vannrud (2061) – Uno Nävert (1998)	0 – 1
Harry Runström (2035) – Robert Hellewell (1991)	remi
Stefan Johansson (2026) – Viktoria Johansson (1980)	0 – 1
Sture Falk (2009) – Michael Carlsson (1946)	0 – 1
Jan-Olof Tillman (1966) – Bengt Hermansson (1785)	0 – 1
Jan Årebo (1912) – Åke Hellström (1731)	0 – 1
Jan-Ove Sundqvist (1815) – Ingela Eriksson (1697)	remi

Rond 5: LASS II – SK Majorna, Gbg 3.5 – 4.5

Stephan Norman (2034) – Gunnar Johansson (2212)	0 – 1
Hans-Åke Cedersund (2014) – Martin Bennulf (2182)	0 – 1
Uno Nävert (2012) – Bengt Andersson (2122)	0 – 1
Viktoria Johansson (2005) – Kenneth Fahlström (2102)	remi
Åke Svensson (1984) – Björn Sandberg (1927)	remi
Ove Nyhlén (1977) – Jan Bohlin (1859)	1 – 0
Tom Axelsson (1976) – Roger Svensson (1856)	remi
Robert Hellewell (1954) – Kåre Aronsson (1768)	1 – 0

Rond 6: LASS II – SS Lundby, Gbg 3 – 5

Viktoria Johansson (2005) – Jan Runnby (2275)	0 – 1
Åke Svensson (1984) – Felix Przywki (2229)	0 – 1
Ove Nyhlén (1977) – Glenn Nyhlén (2175)	1 – 0
Robert Hellewell (1954) – Peter Nuoristo (2120)	1 – 0
Michael Carlsson (1907) – Sigurgair Ingvasson (2060)	remi
Björn Pettersson (1858) – Anton Åberg (2111)	0 – 1
Bengt Hermansson (1823) – Kristian Eriksson (2017)	remi
Börje Pettersson (1789) – Björn Ingvasson (1960)	0 – 1

Rond 7: SS Manhem III, Gbg – LASS II 6 – 2

Gisli Hjallasson (1951) – Uno Nävert (2012)	1 – 0
Björn Backlund (1989) – Viktoria Johansson (2005)	remi
Per Ådelroth (1984) – Ove Nyhlén (1977)	remi
Stefan Rübberg (1954) – Tom Axelsson (1976)	0 – 1
Lars Bergström (1901) – Robert Hellewell (1954)	1 – 0
Mehdi Kosovi (1888) – Michael Carlsson (1907)	1 – 0
J-O Söderberg (1805) – Börje Pettersson (1789)	1 – 0
Stefan Lisander (1813) – Ingela Eriksson (1766)	1 – 0

LASS III**Rond 1: Tranås SS – LASS III 3 – 5**

Lennart Gustavsson (1824) – Björn Pettersson (1815)	0 – 1
I.Maile (1794) – Göran Forslund (1794)	1 – 0
Inge Theng (1753) – Bengt Hermansson (1785)	0 – 1
Bengt Eriksson (1791) – Åke Hellström (1731)	0 – 1
Sören Björnlert (1631) – Arno Platau (1727)	0 – 1
Bela Justin (1549) – Mikael Sundberg (1707)	1 – 0
Thomas Majt (1545) – Ingela Eriksson (1697)	remi
Johan Svedjemyr (1501) – Chris Jordan (1681)	remi

Rond 2: LASS III – LASS IV 4 – 3

Börje Pettersson (1817) – Ingela Eriksson (1697)	0 – 1
Björn Pettersson (1815) – Chris Jordan (1681)	1 – 0
Göran Forslund (1794) – Fernando Lizardi (1609)	0 – 1
Tomas Wrangenby (1755) – P-O Jakobsson (1605)	0 – 1
Åke Hellström (1731) – Jonas Faresjö (1598)	1 – 0
Arno Platau (1727) – Philip Törner (1574)	1 – 0
Mikael Sundberg (1707) – Anders Jansson (1560)	1 – 0
wo – wo	0 – 0

Rond 3: Schack-08 III, Norrk – LASS III 6.5 – 1.5

Tomas Karlsson (1960) – Börje Pettersson (1817)	1 – 0
Tomas Arvidsson (1943) – Mikael Näsborg (1816)	1 – 0
Per Zetterberg (1855) – Bengt Hermansson (1785)	1 – 0
Tapio Ukkonen (1847) – Tomas Wrangenby (1755)	1 – 0
Mats Johansson (1803) – Åke Hellström (1731)	remi
Wujtek Kalinowski (1750) – Arno Platau (1727)	1 – 0
Yashar Ghayor (1563) – Jan Lindström (1713)	remi
Morten Strandberg (1560) – Mikael Sundberg (1707)	remi

Rond 4: LASS III – Gusums SK 7 – 1

Björn Pettersson (1815) – Jostein Westberg (2110)	1 – 0
Tomas Wrangenby (1755) – Lars Jönsson (1732)	1 – 0
Arno Platau (1727) – Fredrik Qvarfort (1560)	0 – 1
Mikael Sundberg (1707) – Agne Nilsson (1533)	1 – 0
Chris Jordan (1681) – Karl Tingström (1398)	1 – 0
Per Svensson (1640) – Rune Carlsson (1368)	1 – 0
Per-Ove Jakobsson (1605) – Kent Carlsson (1313)	1 – 0
Jonas Faresjö (1598) – Bertil Hjulström (1300)	1 – 0

Rond 5: SK Kamraterna, Lkpg – LASS III 1 – 7

Paul Andersson (1905) – Michael Carlsson (1907)	remi
Börje Lindberg (1832) – Torvald Larsson (1869)	0 – 1
Sture Carlsson (1759) – Lars Larsson-Cohn (1862)	remi
Fredrik Andersson (1746) – Björn Pettersson (1858)	0 – 1
Arne Karlsson (1718) – Bengt Hermansson (1823)	0 – 1
Örjan Moberg (1717) – Börje Pettersson (1789)	0 – 1
Tagge Frithiofsson (1663) – Åke Hellström (1779)	0 – 1
Thure Carlsson (1614) – Arno Platau (1759)	0 – 1

Rond 6: Åtvidaberg SK – LASS III 1.5 – 6.5

Tarmo Elken (1777) – Åke Hellström (1779)	remi
Svante Gynnemo (1767) – Ingela Eriksson (1766)	1 – 0
Anders Svensson (1760) – Arno Platau (1759)	0 – 1
Leo Volkbus (1694) – Tomas Wrangenby (1739)	0 – 1
Tomas Elken (1565) – Per-Ove Jakobsson (1716)	0 – 1
Lars-Åke Persson (1547) – Mikael Sundberg (1706)	0 – 1
Holger Olsson (1318) – Per Svensson (1666)	0 – 1
Sture Svensson (1292) – Anders Jansson (1653)	0 – 1

Rond 7: LASS III – Norrköping SS 4.5 – 3.5

Björn Pettersson (1858) – Lennart Nåmark (2215)	remi
Bengt Hermansson (1833) – Björn Tomtefjell (1965)	0 – 1
Åke Hellström (1779) – Åke Carlsson (1927)	remi
Arno Platau (1759) – Raimo Leppä (1822)	1 – 0
Göran Forslund (1754) – Bernt Johansson (1805)	0 – 1
Thomas Wrangby (1739) – Rikard Axelsson (1737)	1 – 0
Per-Ove Jakobsson (1716) – Torsten Lindvall (1713)	remi
Mikael Sundberg (1706) – Mikael Helin (1703)	1 – 0

LASS IV**Rond 1: LASS IV – SK Kamaraterna, Lkpg 2 – 6**

Fernando Lizardi (1609) – Paul Andersson (1971)	0 – 1
Per-Ove Jakobsson (1605) – Börje Lindberg (1829)	remi
Jonas Faresjö (1598) – Sture Carlsson (1804)	0 – 1
Philip Törner (1574) – Örjan Moberg (1804)	remi
Anders Jansson (1560) – Fredrik Andersson (1732)	remi
Kenneth Leander (1535) – Arne Carlsson (1682)	0 – 1
Dan Tillberg (1522) – Thure Carlsson (1647)	0 – 1
Anders Larsén (1504) – Cla Carlsson (1617)	remi

Rond 2: LASS III – LASS IV 4 – 3

(Se LASS III för individuella resultat)

Rond 3: LASS IV – Norrköping SS 2.5 – 5.5

Ingela Eriksson (1697) – Lennart Nåmark (2095)	0 – 1
Chris Jordan (1681) – Åke Carlsson (1920)	0 – 1
Per Svensson (1640) – Raimo Leppä (1867)	0 – 1
Fernando Lizardi (1609) – Bernt Johansson (1811)	0 – 1
Per-Ove Jakobsson (1605) – Rikard Axelsson (1744)	0 – 1
Jonas Faresjö (1598) – Torsten Lindvall (1711)	remi
Philip Törner (1574) – Bengt Bruno (1679)	1 – 0
Anders Jansson (1560) – Mikael Helin (1678)	1 – 0

Rond 4: Tranås SS – LASS IV 7 – 1

L.Gustavsson (1824) – Erik Tholén (1592)	1 – 0
I.Maile (1794) – Philip Törner (1574)	1 – 0
I.Theng (1753) – Anders Jansson (1560)	1 – 0
B.Eriksson (1791) – Anders Larsén (1504)	1 – 0
S.Björmlert (1631) – Sune Andersson (1500)	1 – 0
B.Justin (1549) – Helena Eriksson (1457)	remi
T.Majt (1525) – Jan Carlsson (1448)	1 – 0
J.Svedjemyr (1501) – Daniel Hermansson (1412)	remi

Rond 5: LASS IV – Åtvidabergs SK 6 – 2

Ingela Eriksson (1766) – T.Elken (1777)	remi
Per-Ove Jakobsson (1716) – A.Svensson (1760)	1 – 0
Mikael Sundberg (1706) – L.Vokbus (1694)	remi
Jan Lindström (1689) – A.Samuëlsson (1566)	0 – 1
Per Svensson (1666) – T.Elken (1565)	1 – 0
Anders Jansson (1653) – L-Å.Persson (1547)	1 – 0
Chris Jordan (1642) – I.Gärme (1383)	1 – 0
Philip Törner (1612) – S.Andersson (1338)	1 – 0

Rond 6: LASS IV – Schack-08 III 3.5 – 4.5

Jan Lindström (1689) – Allan Jonasson (1935)	0 – 1
Chris Jordan (1642) – Tomas Carlsson (1937)	remi
Philip Törner (1612) – Ulrik Wittek (1859)	remi
Jonas Faresjö (1590) – Tapio Ukkonen (1875)	1 – 0
Erik Tholen (1568) – Ingemar Eriksson (1819)	0 – 1
Kenneth Leander (1542) – Mats Johansson (1802)	0 – 1
Dan Tillberg (1509) – Yashar Gayor (1589)	remi
Anders Larsén (1508) – M.Strandberg (1579)	1 – 0

Rond 7: Gusum SK – LASS IV 4.5 – 3.5

Jostein Westberg (1899) – Per Svensson (1666)	remi
Bengt Qvarfort (1852) – Anders Jansson (1653)	1 – 0
Veine Ångström (1784) – Chris Jordan (1642)	remi
Lars Jönsson (1759) – Philip Törner (1612)	1 – 0
Agne Nilsson (1599) – Fernando Lizardi (1605)	0 – 1
Fredrik Qvarfort (1572) – Jonas Faresjö (1590)	remi
Karl Tingström (1414) – Kenneth Leander (1542)	0 – 1
Kent Carlsson (1338) – Sune Andersson (1490)	1 – 0

LASS V**Rond 1: LASS V – SS Allians III, Skge 8 – 0**

(Walk over)

Rond 2: Motala SS II – LASS V 3 – 5

Kurt Lindell (1647) – Kenneth Leander (1535)	remi
Gunnar Vesterberg (1538) – Dan Tillberg (1522)	remi
Jersper Antonsson (1320) – Anders Larsén (1504)	0 – 1
Henry Henriksson (1300) – Lars Eriksson (1488)	1 – 0
S Bring (1271) – Helena Eriksson (1457)	0 – 1
B Lönnqvist (1260) – Jan Carlsson (1448)	0 – 1
K Tråff (1260) – Daniel Hermansson (1412)	0 – 1
Arne Eriksson (1226) – Martin Kylinger (1234)	1 – 0

Rond 3: LASS V – Schack-08 IV 3.5 – 4.5

Kenneth Leander (1535) – Tomas Tillberg (1494)	1 – 0
Dan Tillberg (1522) – Esbjörn Hasselberg (1417)	1 – 0
Lars Eriksson (1488) – Nils Vikmång (1371)	remi
Kristoffer Cassel (1300) – Jesper Wallentin (1351)	remi
Morgan Lönnevik (1300) – Fredrik Asperud (1308)	0 – 1
Mårten Garner (1300) – Josef Ask (1300)	0 – 1
Martin Kylinger (1234) – Johannes Johansson (1300)	0 – 1
Martin Carlsson (1190) – Sebastian Zielkowski (1300)	remi

Rond 4: SS Allians III, Skge – LASS V 7.5 – 0.5

Christer Carlsson (1755) – Jonas Faresjö (1590)	remi
Eric Johansson (1752) – Kenneth Leander (1542)	1 – 0
Peter Carlsson (1708) – Dan Tillberg (1509)	1 – 0
Sven Gustavsson (1673) – Anders Larsén (1508)	1 – 0
Harry Carlsson (1635) – Sune Andersson (1490)	1 – 0
Arne Rickardsson (1631) – Daniel Hermansson (1470)	1 – 0
Kurt Nilsson (1577) – Lars Eriksson (1449)	1 – 0
Andreas Andersson (1561) – wo	1 – 0

Rond 5: LASS V – Motala SS II 5.5 – 2.5

Sune Andersson (1490) – Kurt Lindvall (1677)	0 – 1
Helena Eriksson (1471) – Karl-Gustav Nilsson (1537)	remi
Daniel Hermansson (1470) – Bror Sundqvist (1480)	remi
Lars Eriksson (1449) – Fredrik Stensson (1496)	remi
Jimmy Friebe (1441) – Jesper Antonsson (1327)	1 – 0
Jan Carlsson (1397) – Sven Bring (1213)	1 – 0
Kristoffer Cassel (1302) – Arne Eriksson (1226)	1 – 0
Morgan Lönnevik (1284) – Kent Tråff (1327)	1 – 0

Rond 6: Schack-08 IV – LASS V 5.5 – 2.5

S. Persson (1596) – Daniel Hermansson (1470)	1 – 0
E. Hesselberg (1417) – Lars Eriksson (1449)	0 – 1
J. Nyander (1428) – Jimmy Friebe (1441)	1 – 0
J. Wallentin (1432) – Jan Carlsson (1397)	1 – 0
J. Ask (1410) – Lasse Danielsson (1330)	1 – 0
F. Asperud (1250) – Kristoffer Cassel (1302)	remi
J. Johansson (1338) – Mårten Garner (1296)	0 – 1
M. Pham (1308) – Morgan Lönnevik (1254)	1 – 0

LASS VI**Rond 1: LASS VI – Schack-08 V, Norrk 4 – 1**

Anders Danielsson (1322) – Fredrik Asperud (1308)	1 – 0
Henrik Andersson (1282) – Josef Ask	0 – 1
Lasse Danielsson (1218) – Markus Gerdin (1300)	1 – 0
Anna Svensson (1195) – Ingemar Johansson (1239)	1 – 0
Anna Eriksson (1172) – wo	1 – 0

Rond 2: Skärblacka SK – LASS VI 2.5 – 2.5

Åke Frisk (1651) – Anders Danielsson (1322)	0 – 1
Lennart Andersson (1470) – Henrik Andersson (1282)	1 – 0
Bengt Widholm (1386) – Lasse Danielsson (1218)	0 – 1
Per Viren (1304) – Anna Svensson (1199)	1 – 0
Gösta Unger (1315) – Anna Eriksson (1172)	remi

Rond 3: SS Allians IV – LASS VI 0 – 5

(Walk over)

Rond 4: LASS VI – Norrköping SS II 1.5 – 3.5

Anders Danielsson (1367) – K. Robinsson (1634)	1 – 0
Lasse Danielsson (1330) – H. Karlsson (1507)	0 – 1
Henrik Andersson (1283) – N. Carlsson (1501)	0 – 1
Anna Svensson (1153) – C. Glendenberg (1412)	remi
Anna Eriksson (1178) – S. Larsson (1400)	0 – 1

Rond 5: LASS VI Frlrond**Slutställning
1989 – 90****Div I Norra**

Solna SS	7	7	0	0	38.5	14
SK Passanten	7	5	0	2	35	10
SS Luleå	7	4	1	2	29.5	9
Örebro SS	7	3	2	2	28.5	8
LASS I	7	2	2	3	28	6
Skara SS	7	3	0	4	22.5	6
SK Rock., Umeå	7	1	1	5	22.5	3
K-H Alliansen	7	0	0	7	19.5	0

Div II Västra

AK-77	7	6	0	1	41	12
Lundby SS	7	6	0	1	39	12
Majornas SS	7	4	0	3	30	8
SS Manhem III	7	4	0	3	25.5	8
Nässjö SK	7	2	1	4	26.5	5
Växjö SK	7	2	1	4	25	5
LASS II	7	2	0	5	23.5	4
Tibro SK	7	1	0	6	13.5	2

Div IV:8

Norrköpings SS	7	6	0	1	40	12
Schack-08 III	7	6	0	1	36.5	12
LASS III	7	6	0	1	35.5	12
SK Kamr., Lkpg	7	3	1	3	26	7
Tranås SS	7	2	1	4	26.5	5
Gusum Sk	7	2	0	5	19	4
LASS IV	7	1	0	6	21.5	2
Åtvidabergs SK	7	1	0	6	18	2

Östgötaserien klass I

SS Allians III	6	5	0	1	35	10
Schack-08 IV	6	5	0	1	27.5	10
LASS V	6	2	0	4	19.5	4
Motala SS II	6	0	0	6	14	0

Östgötaserien klass II

Norrköpings SS II	4	4	0	0	15.5	8
LASS VI	4	2	1	1	13	5
Skärblacka SK	4	2	1	1	11.5	5
SS Allians IV	4	1	0	3	6.5	2
Schack-08 V	4	0	0	4	3.5	0

Lösningar

"Axel från Trollbo"

Problem sid 4:

1. Tch2 Sc7 (Sb6) 2. Lxc7 (Sxb6) a5 3. a8L! a4 4. Lg2 b1X 5. Ld5

Problem sid 6, vänster spalt

1. Le3 Ke1 2. Ld4 f1D 3. Lxc3;
2. - f1S 3. Lf2

Studien sid 6:

1. c7 Td6+ 2. Kb5 Tc5+ 3. Kb4 Tc4+ 4. Kb3 Td3+ 5. Kc2 Td4! 6. c8T! (6. c8D? Tc4+! =) Ta4 7. Kb3 +-

Problem sid 6, höger spalt:

1. Lc8 h5 2. Sd7 Kg4 3. Se5+ Kh4 4. Sg6

"Problemspalten"

ÅH, Corren 1982:

1. Sxb2 Kxa5 (Lb7, Lxb2) 2. Sc4 (Dxa4, Dh5)

ÅH, NNT 1940:

1. De1 Kg2 2. d3+ Kh3 3. De6; 2. - Kf3 3. De4; 1. - Kh3 2. Dh1+ Kg4 3. Ta4;
1. - g2 2. Dxb4+ Kg1 3. Ta1; 1. - h3 2. Ta1 g2 3. De5; 2. - Kg2 3. De2

ÅH, Avestaposten 1962:

1. Th1 Kc8 2. Tb1 Kd7 3. Tb8 Kd6 4. Td8; 1. - Ke8 2. Th7 Kd7 3. Th8 Kd6 4. Td8; 1. - Kd6 2. Th5 Kd7 3. Th8 Kd6 4. Td8

ÅH, TfS 1980:

1. Lc7 e2 2. Te8 f2 3. Te6 - 4. Ta6; 2. - e1D 3. Txe1 f2 4. Ta1

Nästa nummer

3/90

utkommer ev. i september.

Manusstopp för "spontana bidrag" bör vara redaktionen tillhanda senast 1 september.

Material kan lämnas på klubblokalen, eller till någon av redaktörerna.

Innehåll

SM i Göteborg

Per vann intel!

ÖSFs läger i Brevik

Dagbok från sommarlägret

Enköpingsturneringen

LASSarnas favorittävling!?

Bosses Bokhörna

Del II: Frans G. Bengtsson

Den dåliga löparen

på nya äventyr

Rankingtal

90-05-01

Per VernerSSon	2380	Per Svensson	1653
Pavel Lacko	2270	Jonas Faresjö	1623
Jan Westlund	2215	Philip Törner	1617
Bo Sjögren	2192	Simo Siuro	1594
Tony Herrström	2178	Jimmy Friebe	1584
Jörgen Fransson	2131	Björn Modéer	1577
Robert Ericsson	2126	Jens Jarkiewicz	1570
Ingvar Carlsson	2116	Erik Tholen	1562
Magnus Håkansson	2069	Kenneth Leander	1533
Viktoria Johansson	2069	Anders Larsen	1518
Björn Alenfalk	2064	Dan Tillberg	1505
Stephan Norrman	2024	Helena Eriksson	1474
Claes Eriksson	2003	Lars Eriksson	1456
Tom Axelsson	1999	Daniel Hermansson	1428
Uno Nävert	1985	Anders Danielsson	1417
Ove Nyhlen	1984	Jan Carlsson	1391
Åke Svensson	1975	Sune Andersson	1380
Mikael Broberg	1968	Kristofer Cassel	1368
Hans-Åke Cedersund	1951	Hannes Thor	1345
Robert Hellewell	1901	Henrik Andersson	1321
Michael Carlsson	1897	Lasse Danielsson	1320
Markus Degerheim	1893	Mårten Garner	1313
Torvald Larsson	1877	Jan Eriksson	1303
Lars Larsson-Cohn	1857	Pierre Gilly	1290
Björn Pettersson	1818	Morgan Lönnevik	1287
Bengt Hermansson	1807	Daniel Smøds	1238
Mikael Näsberg	1806	Karl-Johan Broberg	1224
Peter Lord	1794	Kristian Friebe	1223
Per-Ove Jakobsson	1777	Martin Kylinger	1197
Tomas Wrangenby	1769	Martin Carlsson	1171
Anders Jansson	1768	Anna Eriksson	1171
Mikael Sundberg	1766	Anna Svensson	1163
Göran Forslund	1740		
Åke Hellström	1718		
Arno Platau	1708		
Börje Pettersson	1688		
Ingela Eriksson	1679		
Jan Lindström	1660		
Fernando Lizardi	1660		
Chris Jordan	1656		